

Afet Ergü

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.08.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

*** Aşk-Meşk**

Ya başı ya sonu olmalı sevdanın,
Ne ortasında kalmalı ne kıyısında

Ya aşkla dile gelmeli
Ya meşkle dilden dile gezmeli

Ya yürekten yakmalı
Ya yanacak kadar yürekli olmalı

Ya zehir akmalı deli kanda
Ya şifa bulmalı zehrin her damlasında

Ya kılıçtan keskin sevmeli
Ya kınından çekip soluksuz gitmeli

Ya günahları temize çekmeli
Ya günahsız günde kefeni giymeli

Ya canı canansız yok saymalı
Ya her nefesin zerresi canana olmalı

Ne/var...ne/yok
Öyle ise
Var/ı yoktan yaratmalı
Ya/hep...ya/hiç
Hep olmuyorsa doğrusu hiç
Senin olmadığın her yer
Yaradan dan ziyade bana hiç

Afet Ergü

* Azıcık siyaset - Pes doğrusu (eleştiri)

Pes doğrusu hakikaten pes...önce noktasına virgölüne dokunmadan size aşağıdaki haberi ve ardından bir vatandaşın yaptığı yorumu paylaşmak istiyorum, daha sonra kendi yorumlarımı ekliyeceğim, çünkü bu ülkenin vatandaşı olarak bundan oldukça rahatsızım, bu duyarlılığım sadece tek taraflı görüşlere değil, benim düşüncelerime ve felsefeme hitap eden siyasi görüşler içinde geçerlidir.Burada amaç kimsenin şahsında hakaret etmek, saygısızlık etmek değil, demokrat hakkım olan düşünce ve eleştirilerimi paylaşmaktır.

'....RTÜK Başkanı Akman'ın üyeliğinin düşürülmesine ilişkin talebin toplantısının son gündem maddesinde ele alındığını anlatan Darendeli, 'Sayın Zahid Akman 3984 sayılı kanunun 9. maddesinin son fıkrası gereğince, görevden çekilmiş sayılmasını gerektirecek işlem ve eylemler olduğu iddiasıyla 3 üst kurul üyesi arkadaşımızın dilekçesini görüştük. O dilekçeyle ilgili 19 Eylül'de de aynı konu gündeme gelmişti. Dilekçe sahipleri aynı arkadaşlardı. Bugün gelişen yeni olaylar karşısında yeni bilgi ve belgeler olduğu iddiasıyla arkadaşlarımız konuyu yeniden gündeme getirdiler. Bu dilekçenin işleme koyulup koyulmayacağını oyladık. Oy birliği ile gündeme aldık. Sayın Akman, toplantının bu bölümüne kendi isteği ile katılmadı. Dilekçeler iki bölümden oluşuyordu. Dilekçe sahiplerinin iddia ettikleri yeni delil ve belgelerin RTÜK Başkanı'nı görevden almaya yeterli olmadığına, yönetmeliğimizin 18. maddesi gereğince daha önce görüşülen ve karara bağlanan husus doğrultusunda yeniden bir karar alınmasına gerek olmadığına karar verilmiştir' diye konuştu. Darendeli kararın 3'e karşı 5 oyla alındığını belirterek, bu kararda yargı yolunun da açık olduğunu söyledi.

Yorumlarınız

(Bu bir başka haber sitesinden alıntı olduğu için, yorum yapan kişinin izni olmayacağı düşüncesiyle adını yayımlamıyorum)

ZAHİT AKMAN O KULTUĞU BIRAKMAZ! Başbakan RTE, AKMAN'ın destek verdikçe, kimse AKMAN yerinden oynatamaz! Akman DENİZ FENERİ'nin KİLİT ismidir.! Deniz Fenerinin MUTEMET adamıdır. Kimlere Nasıl PARA dağıtılmışsa O biliyor.O zaman Başbakan NASIRA basmak ister mi? Eğer başbakanın bu işten bir ÇIKARI olmazsaydı şimdiye kadar, ZAHİT AKMAN'ın yerinde yeller esiyordu.RTÜK başkanı ZAHİT AKMAN, RTÜK 'ün CHP'li üyeleri tarafından verilen bir önerge AKP'li üyelere 5-3 ret edilmiş....Yani Zahit AKMAN bu kez de yırttı! İstifasını da bekleyenler Havasını alır! Bakınız RTÜK başkanı ZAHİT AKMAN'ı tanıyanlar, eskilerler Simit ekmeğe muhtaç gazetecilik yaptığını bilirler. Şimdi RTÜK' de Başkan olarak ne kadar MAAŞ alındığına dair kesin bir belge yok. Ama Emrine tahsis edilenleri görünce siz de, ZAHİT AKMAN'A HAK vereceksiniz. Başkanlığın avantajları. RTÜK Başkanı'nın maaş açısından diğer üyelere bir farkı bulunmuyor. Üyelerle aynı maaşı alan Akman başkanlıktan istifa ederse maddi kaybı olmayacak. Ancak, Bilkent'teki 4 katlı lüks villa lojmandan ya çıkacak ya da kendisine yapılan, aylık 3 bin TL'lik kira yardımını cebinden ödemek zorunda kalacak. Kira yardımında başkan ve üyeler arasında yaklaşık bin liralık fark bulunuyor.

AKMAN'ın 'RTÜK başkanlığındaki diğer avantajları şöyle:AKMAN'A değeri yaklaşık 244 bin Euro olan Audi A8 makam aracı tahsis edilirken kurul üyeleri Passat marka aracı kullanıyor. AKMAN'IN bürosunda 4 dört sekreterler var. Diğer üyelerin ise diğer üyelere 1 ya da 2 sekreter var. AKMAN'ın karar alma yetkileri Akman ise üyelere çok farklı değil. Sadece gündem maddelerinin öncelik sırasını değiştirebiliyor. Bu kadarla da bitmiyor Avantaj, Zahit AKMAN 'DAN cebinden 5 kuruş çıkmadan Evin Giderleri, ile çocuk çocuğunun giderleri de, kurum tarafından kitabına uydurularak ödeniyordur. Dış gezileri ve

harcırahlara da işin içine katarsanız, ZAHİT AKMAN'ın istifa ya da Başkanlıklar ayrılması için DELİ olması lazım.! .Ve Zahit AKMAN 'da öyle yapacak Sonuna kadar ayak sürecek, taki mahkeme Kararı ile belki GÖREV' den Ayrılmak zorunda zor da olsa kalacak!

ANKARA CUMHURİYET BAŞSAVCISI DENİZ FENERİ KONUSUNDA ŞAİBELİDİR! 20 Mayıs 2009 günü gazeteler düşen bir haber henüz yalanlanmadığına göre, Ankara Cumhuriyet Başsavcısı, Deniz FENERİ konusunda gerek açıklamalarında, Çelişkiler gerekse, RTÜK başkanı ZAHİT AKMAN'la olan ilişkilerinde, "ŞÜPHE'YE" yer verecek şekilde şaibeli dir.! İşte O haber:CHP MYK Üyesi Ali Kılıç, RTÜK Başkanı Zahid Akman'ın Mehmet Boyraz adlı bir kişiyi RTÜK Savunma Sekreterliği'ne atamaya çalıştığını öne sürerek, "Akman Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Hüseyin BOYRAZOĞLU'NUN kuzeni, emekli Jandarma Kıdemli Albay Mehmet BOYRAZ ` I RTÜK savunma sekreterliğine atayabilmek için Savunma Sekreteri Emekli Albay Ahmet ARIN'IN istifaya zorladı" iddi ediyordu. İŞTE ALİ KILIÇ'IN SORULARI..

"1- Kuruluşundan bu yana RTÜK Savunma Sekreterliği görevini yürüten emekli albay Ahmet Arın'a 10 Şubat 2008 günü Zahid Akman ve RTÜK Sekreteri Şeref Ataklı, 'Biz birine söz verdik. Onunla çalışmak istiyoruz.' dedi mi?

2-Bu konuşmalardan bir gün sonra, yani 11 Şubat 2008 tarihinde Ahmet Arın istifa etti mi?

3-Alınan istifa RTÜK Üst Kurulu'nda 21 Şubat 2008 tarihli toplantıda 13 nolu kararla kabul edildi mi?

4-Ahmet Arın istifa ettirildikten sonra RTÜK'te Uzman Denetçi kadrosuna atandı mı?

5-Ardından Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliğine Ahmet Arın'ın istifa ettiği ve yerine Mehmet Boyraz'ın bu makama atanması için olur yazısı yazıldı mı?

6-Prosedür gereği RTÜK tarafından Devlet Personel Başkanlığı ile Başbakanlığa yazı yazıldı mı?

7-RTÜK'ün yazısına Devlet Personel Başkanlığı'ndan onayı geldi mi? 8-Başbakanlık bu atamaya onay verdi mi? Vermediyse aradan geçen uzunca süreye rağmen Başbakanlık bu atamayı neden bekletmektedir" diye bitiyor Bu sorular cevap bulmadıkça, ZAHİT AKMAN - YARGI ilişkisine hep ŞÜPHE ile bakılacaktır! VAR MI BU İŞİN BAŞKA İZAH TARZI? '

Kaynak:

<http://www.kenthaber.com/Haber/Genel/Normal/rtukten,-akman-icin-son-karar/0a4465f5-c677-479b-9bc6-b56c506db037>

Ben bu işi anlayamıyorum, bu yorumları ve eleştirileri dile getiren arkadaşın söyleyeceklerine eklemek istediğim şu, nasıl oluyor da bir insan kendisi hakkında bu kadar vurdu duymaz oluyor, hakkında söylenenlere, düşüncelere kayıtsız kalabiliyor, nasıl oluyorda bu kadar şaibeli bir ortamda rahatsızlık duymayıp o koltukta oturup, yardım adı altında yetimlerin ve garibanların sırtından toplanan paraların akibetinden

sorumlu tutulurken, zanlı gösterilirken...o maaşı ve şaşısalı imkanları kendisinin ve çoluğunun çocuğunun kursağından geçirebiliyor, nasıl oluyorda siyasi güçler ve şu andaki yetkili iradeler buna göz yumup arka çıkabiliyor, nasıl oluyorda bu ülkeye hizmet vermiş, yıllarını bu halka, vatanına eğitime bilime adanmış insanları sadece kendi kitabına göre okudukları adaletle, gece yarılari evinden baskınla alarak uygularken, bu kadar halkı rahatsız eden, göze batan bir olayı sineye çekip örtbas edebiliyorlar, böyle yaparak zaten var olan şaibeyi, rüşveti, yolsuzluğu dahada meşrulaştırmış olduklarının farkında değillermi, bu kadar bu koltuğa yapışan yada yapıştırılan gerçekler neden hasır altı ediliyor, neyin kimin çıkarları gözetiliyor, hangi siyasi ahlak hangi dengeler hangi vicdani etikler bunları kurumsallaştırıyor, en önemli bir kurumun başındaki koltuğa oturmak, idari nefis, örnek teşkil edecek sorumluluk gerektirmiyormu, madem hakkında suçlamalar var, mal varlığın araştırılıyor, adın yolsuzluğua karışıyor, erdemli ve gurulu bir idareci olarak basarsın istifanı, ne bağlı olduğun kurumu nede arkanda duran siyasileri ve kişileri yıpratırsın, haaaa ama emir büyük yerden geliyorsa, ve bu koltuktan gitmenin bedeli, sü yüzüne çıkacak daha karanlık işlerin ortaya çıkma korkusuyla zorla bu insan oturtuluyorsa o zamanda bu vatandaş bunun hesabını soracaktır.Burda olması gereken davranış,'Başbakan benim arkamda' diye bu kişiye bunları söyleyecek cesareti vermek değil, bilakis halkla birlikte bu işin üstüne gitmektir, gideceksin ki, hakikaten aklanan bir yolsuzluğu değil, adil ve dürüstlkle aklanan bir siyaseti ispatlayacaksın.

Afet Ergü

*****İçimden Geldiği Gibi...**

Önce sevmekle, sevilmeyle, hayatla, yaşamla kısaca bizden bir şeyler bulmak için çıktım gecenin zifiri karanlığında bu yola... sonra vazgeçtim, kendim olmak istedim, içimden geldiği gibi yazıp kendi fenerimle gecemi aydınlatmak istedim.Çoğu zaman şiirlere dökerim zapt edemediğim kelimeleri ama bu sefer sığmayacak gibi geliyor bir kaç dizeye, lakin dizeleri, önünde diz çöktüren satırlara sayfalara sığarmı içimdeki fırtınalar bilemiyorum. Boranlara meydan okur kimi zaman fırtına dediğim isyanlar, haykırırlar. Susuturamam dizginleyemem soruları sorguları ve nerde gizlidir kimdedir dediğim cevapları...

Güçlü olmakla zayıf olmanın arasında gider gelirim hep, boş olan boşaltılan hayatımı doldurmak adına. Siz hiç hayatınızın boşluğunu yaşadınız mı? eminim yaşamışsınızdır ama boşaltıldığına şahit oldunuz mu? zamanın, duyguların, insanların, kaderin hep bir olup, büyük bir zafer edasıyla, geleceğinizi umutlarınızı hayallerinizi isteklerinizi beklentilerinizi mumyaladığını bilirmiydiniz? Acıyla, pişmanlıkla keşkelerle maskelerle doldururlar içinizi, zorla zorbalıkla hemde.Hiç şansınız yoktur telafi etmeye, hakkınız deseniz hiç yoktur itiraz etmeye, değiştirmek mi? hayır asla...

Ama bunları yapamamak ta düşünmeden de duramayız, telafi etseydik ne olurdu neyi değiştirebilirdik diye, kıymetini bilemediğimiz sevdiklerimiz bize bir şans daha verirmi peki, yada tekrar acı çekme pahasına olsa da, sevmesini bilmeyenlere 'adam sende' diyebilirmiydik, akıl ve mantığı hislerden süzebilirmiydik, yapmamız gerekenleri bildiğimiz halde, doğrunun doğru olanın ne olduğunu bile bile aynada kendi yüzümüze sağ gösterip sol vururmuyduk, sadece menfaat ve çıkar için sevildiğinizi istendiğinizi göre göre, emanet umutlara sarılırmıydık, yaptığımız her fedakarlığın, uğruna vazgeçtiklerimizin sonunda bize acıyla geri geleceğini baştan kabullenip yolcu edermiydik kiralık yarınlara, sonunda bir başına kalacağımızı bile bile izin verirmiydik onca kalabalığın bizi yalnızlığa yolcu etmesine... sizi bilmem ama ben etmezdim yapmazdım herhalde, herhalde diyorum çünkü o süzemediğimiz akıllı, duygularımdan ayırabilirmiydim yerli yerince ondan emin değilim işte.

Zaten istesekte istemesekte değişiyor herşey, bizim değiştiremediklerimize inat değişiyor hem de, bakıyorum şöyle etrafıma, ne sevgiler eski sevgi ne de sevmesini bilenler, ne tadı kalmış ne tuzu aşkla yananın aşkla yakanın, antibiyotik niyetine kullanılıyor artık 'seni seviyorum' cümleleri lakin zamanla bağışıklık yapıyor, pan zehiri ise nefret ve öfke, özlemenin, özlenmenin ateşi güneş yanığına dönmüş, arzular istekler bir bacak bir dudak ta sonlanıyor bronzlaşmış tenle birlikte, buram buram seks kokuyor ucuz etlere prim veren vaatler, bir bakışmanın bir tebessümün göklere uçurduğu aşklar, ihanetlerin sadakatsizliğin dipsiz kuyusunda buluyor kendini.Asparagas duygularla süslenmiş merhamet ve vicdanlar ise acınacak halde ve en kahredici ise sevginin giremediği kalplerin kapısında kalan saygılar.Aslında çok ta şaşırmamak gerek, hani biraz senden biraz benden dediğimiz bir tabir vardır, pifti pifti paylaşılmış sorunların ve sorumsuzluğun nedenleri, 'sen bana ayak uyduramıyorsan ben sana uydururum' hesabı, hem zamanla yarışıp hem zamana uymak zor zanaat özellikle bizi tekeline almış hızına yetişemediğimiz bu teknoloji varken, hem de ne teknoloji ya, sanki hikmetiyle nurlar yağdırmış gerçek alemde sanal aleme, kelebek ömrünü bile kıskanır olmuş sevdalar, bir saatte başlayıp bir günde biten aşklar gibi. Velhasıl sermayesi yalan olmuş ilişkiler, masumiyetini kaybetmiş doğrularla ne kadar yaşayabilir, alına leke sürülmüş genç kız misali dar ağacında buluverir kendini...

Bunları gördükçe duydukça yaşadıkça soruyorum cümle ahaliye, benmi fazla geliyorum bir beden yoksa hayatımı küçüldü kalıplarına anlayamıyorum ve doğrunun yolu kalıpları genişletmek mi yoksa küçülmek mi açıkçası anlamak ta istemiyorum, mutluluk ve

huzur hangisinde gizliyse o yol benim yolumdur demek kalıyor küçülen dünyanın ve insanların karşısında...

Afet Ergü Şaşmaz

Afet Ergü

***Hercai**

Bu gece okudum
Gözlerinden fecre uzanan yokluğumu
İçtim içtim de
Gülün şarabından son yudumu
Çıkardım
Kahpe kelimelerin son kurşununu
Hercaiden feyz almış kanım
Kanayan tek bir yanım
Bu gece anladım
Sende ha bir eksik ha bir fazlayım

Afet Ergü

***Vakit Gelmeden**

Ruhun bedenine kavuştuğu anda
Dünyaya şöyle bir çalım atarsın
Oradan oraya savrulurken
Can havliyle kelimeler
Sen bir garip yaşadığını sanırsın
Oysa bir ete bir kemiğe bürünmüştür
Koca cihan ey dost! halin yamandır
Döret elle sarılırken hayata
Dört kolluyla giderken ahir zamandır
Bir selam sabaha muhtaçken gönül
Gölgesini bile aç mezarına satarsın
Son demine kadar anlayamaz Ademoğlu
Ne Adem'de kalır ne Havva'da soyu
Ne vakit vardır, ne vakti gelen kalır
Çünkü; yaşamak 'ölümden çalınan zamandır'

Afet Ergü

Acı Çekmem Lazım

Geçit yok bana,
Suskunluğumun davetlerinden
Yine düşüncelerime ziyaret halindeyim
Yasalara prangalanmış her zerresi
Yüzüme tokat gibi her kelimesi
Diyorlar ki,
Seni unutmam lazım

Oysa,
Yakamozların dansına inat
Geceyi nefesinle keşfetmek vardı
Ömürden doyasıya harcamak
Darmadağın olmuş anıları
Sil baştan yazmak vardı
Yâd etmek nafi
Sayfanın sonuna atılmış imza!
Benim senden vazgeçmem lazım

Sanki parantez içinde cümleyim
Anlamı yok...
Sonu yok...
Noktası yok...
Müebbet cezasında sıra beklerken
Masum ayrılıklar
Veda edilmiş aşklara üzülecek vakit yok

Hazırladım akşam sofrasını
Biraz sükunet, biraz sabır yeter
Yanında uykuya düşman sek geceler
Benim şimdi acı çekmem lazım...

14.02.2008

Afet Ergü

Ağırdır Sevmelerim!

<BODY STYLE='background-color:yellow'>
Masumdur benim sevmelerim,
Gül yüzüne, gül tenine hastır,
Hatta gülden bile hassastır,
Ah!seni görmeyince
Nasıl da yastadır,
Sevmelerim.

Boş umutlara, secdeye vardırılmaz,
Yalnızlar mabedinde, ibadet yaptırmaz,
Hatta günahın benim olsun!
Elmanın aşkıyla cennetten kovulmaz,
Benim sevmelerim...

Harbidendir seviyorsam eğer,
Paketlenmiş ayrılıkları, hediye etmem..
İhanet şerbetinden bir yudum içtirmem
Yürekli bir benim arzularım, kor etmez ateşi.
İhtiras köprüsünden zevküsefaya geçirtmem...

Hani anlıyamazsın öyle,
Seni seviyorum...diye dökülmez,
Her daim boş cümlelerle...
Yalnızlığın rehavetinden bitap,
Kadehte izi kalan bir tat...değildir,
Zafer edasıyla vazgeçilmez öyle,
Asildir benim sevmelerim...

Peki ya senin sevmelerin!
Efendim...duyamadım!
Yok yok...iyisini sen vazgeç,
Ağır gelir sana....benim sevmelerim...

Afet Ergü

Al Götür Beni...

Al götür beni...
Zamanın durduğu bir yere
Bekleyişlerimin son demindeyim
Mercan yeşili umutları saldım bir bir göklere
En doğurgan mevsiminde hüznlerim
Suskun öpüşler kanatırken içimi
Şuursuzca vuslatın sürgülerini çek üzerime

Al götür beni...
Kimsenin bilmediği bir yere
İtir koklularına aşına gök kubbenin altında
Sessizliğim yankılansın, en ücra düşlere
Damıtılmış ruhumun en saf halindeyim
Yaslıyorum başımı göğsüne bitap ve masumane
Usul usul mutluluğun rengini ört üzerime

Al götür beni...
Sonu mutlu biten masallar ülkesine
Kinim olmaz peri kızına, saadetin değilse benden
Yinede kıskanırım hangi kirpik değse, üzüm gözlerine
Gülün solduğu yerde hayat bulursa sevilmele
Kanatlanır göklere gülüm dediğin kelimeler
Seninle geçicekse yıllarım tükenmeden ser üstüme

<object width='300' height='110'><param name='movie'
value='http://media.imeem.com/m/W-U_yHoLre'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed
src='http://media.imeem.com/m/W-U_yHoLre' type='application/x-shockwave-flash'
width='300' height='110' wmode='transparent'></embed></object>

Afet Ergü

Al Götür Cennetine

Burada bütün kötüler kanat takmış Anne
Bana düşler sakla el değmemiş iyiliklerinden
Melekler yorulmasın haydi tut ellerimden
Beni kendi cennetine al götür Anne

Afet Ergü

Amansız Sancı

Saat gecenin üçü, dışarda yağmur
Geceler bana inat
Dimdik ayakta ve mağrur
Her damlada bir hikaye var
Bir bilseniz aklımda neler var
Gözlerim kapanmıyor
Üşümelerimin nazı bana
Nasıl da içim yanıyor..
Yorgun bedenim davacı
Pencereden bakıyorum
Karanlık dehlizlere
Sol yanımda amansız bir sancı...

Saat olmuş üç kırkbeş
Yağmur alabildiğine sağnak
Yastığının cesareti var da
Uykularım korkak...
Omuzumda hırkam
Sınırlarıma dayanmış birer birer
Anılarımı yoramam
Radyoda çalan 'ince saz'
Şarkıya bahanedir ağlamam...

Akrebin oku zamanın dördünde
Alem rüyalarının en güzel yerinde
Dilimde
İntizarların bekleyişi
Gözlerimde
Gidişinin son perdesi
Yüreğim
Yarım kalmışlığımın derdinde
Ve..ben hâlâ nöbet tutuyorum
Gecenin en hain yerinde...

21.10.2007

Afet Ergü

Anlamıyor

Kimse anlamıyor... kimse anlayamıyor... sevmenin sevilmenin değerini kimse bilmiyor...

sıkışıp kalmış hayatların içinde gerçeğın ta kendisidir yürekten hissedilen, bir sevgi...

ve bir gün herkes hayatından tek tek çıkıp gittiğinde, seni yalnız bırakmayan o sevilesi sevgidir...

bir gün herkes seni menfaatler için severmiş gibi göründüklerini farkettiğinde, dayanma gücünü aldığın tek yer, sevenin kalbidir...

çünkü masumiyetini kaybetmemiş bir sevgi ne zamana yenilir, ne insanlara...

Yok sayılır en fazla, ya da harcanır acımasızca, ya eski bir türk filminin fragmanında veya radyoda çalan hüzzam makamında hatırlanır ara sıra... ama o yine dımdık her daim karşındır senin... işte kaçamadığın tek yerdir orası...

Ya senin boyundan büyüktür o sevgi. ya karşılığını veremeyecek kadar korkutmuştur gözünü ya da daha fazlasıyla daha büyük bir aşkla kaburganda saklamışsındır "belki bir gün" diye...

Senin bile bilemediğin, kendine bile itiraf edemediğın kadar büyüktür bu sevgi... ve bunun altında ezilen o kadar cesareti tükenmiş, merhameti alınmış et parçasına dönüşmüş "kalpler" vardır ki, senin yenildiğini, gücünün tükendiğini sananların geldiği tek merteye; onlara verdiğın "sadaka bir hayat" dır...

O yüzden "SEN" gönlünü ferah tut...

Afet Ergü

Anneme Mektuplar-1

Sen gittiğinden beri çok şey değişti be annem... İnsanlar değişti, hayatlar değişti, hava değişti, denizler, dağlar, taşlar da değişti... kuşların ötüşü, dalgaların sesi, rüzgarın esmesi de değişti, hatta ben bile değiştim annem de bir bendeki baht ve taht değişmedi...

Onlar bıraktığın gibi... Tahtımda bahtım da aynı... Senin kuramadığın tahtı bıraktım lakin bahtıma gücüm yetmiyor...

Sen bana sevmeyi öğrettin annem, sev dedin hep... gücün yettiğinde, nefesin bittiğinde sev dedin... Bende öyle yaptım, sevdim be anne.. herkesi sevdim ben... ama birini öyle sevdim ki, tam da senin öğrettiğin gibi... yüreğimle, benliğimle... Nefsimle değil nefesimle sevdim... Gel gör kisevmesine sevdim de, ben sevilmedim be anne... Yinede dert etmedim, nasibim buymuş dedim...

Ama gücüme gidiyor be anne... Korkakça, acımasızca, zalimce "sevilmemek" ağırıma gidiyor... Hüzünlerime, acılarıma, göz yaşlarıma aldırmadan unutulmak çok ağırmış be anne... Hak etmeyenlere gösterilen merhametten; bana sevmeyi, vefayı, hatırlamayı çok gören birinin, unutulmayı reva görmesi gücüme gidiyor...

Önce yokluğuna bile kıyamazken, sonra varlığında bile yok sayıyorlar anne... önce "herşeyin" olursun sonra "hiç" olursun.

El üstünde tutanın değilde, ayak altı yapanın kıymetine yenilir tüm zamanlar, sevilmeler... Hiç bir şey beklemeden, istemeden, çıkar gözetmeden sen seversin de, o gider cesaretinin, sayılı günlerinin, en güzel duygularının biletini korkularına keser... Bu adalet mi anne?

Sen onun üşümesine bile kıyamazken, o seni umursamazlıkla buz kestirir... Sen en mahrem zamanlarını, en masum duygularını ona adarken, o "anıların bile hesabını vererek" hesapçı niyetlere seni adak yapar... Adalet bu mu annem?

Ama olsun ben annem... ben senin kızınım... seni sevdiğim gibi sevdim... ve hep sevicem... ama bana sevmeyi öğrettiğin kadar keşke "unutmayıda" öğretseydin ya annem...

Biliyorum geceleri bir tek sen duyuyorsun beni, bir sen anlıyorsun halimi... Rabbime benden daha yakınsın, bir sen şahitsin dualarıma bir de melekler... Şimdi sen mi bana gelirsin rüyalarımda, ben mi sana geleyim en ummadık anda...

Afet Ergü

Aşka Mukavemet

Hiç düşündümü
Sen mutluluğun resmini çizerken
Benim suya iz bırakan hayallerimi
Sen yarınlarına yelken açarken
Ben umut deryasında boğuldum
Kurtarmak geldimi içinden
Hiç gözlerin daldımı
İçini çektinmi,
Aklından geçirdinmi beni
Hatırladıkça
Kalbine misafir ettiğin günleri
Ben geceyle gündüzü yer değiştirirken
Sen uykularının en mazbut yerinde
Ay ışığına beni sorup
Rüyalarına girdimmi
İçini burktumu
Ertelemediğin sevimler
Arafta kalmış kelimeler
Kokusu geldimi sana
Dalında kalmış gülün
Gecikmiş bahara bir hüzün
Baktınmi aynaya
Sordunmu kendine
Sırlarla giydirdiğin cevabını
Koy bir kenara dursun
Ve...sen sus...gözlerin konuşsun
Yoksa cesareti
Aşka mukavemete
Gidenlerin ardından
Aynaya bakıpta avunsun...

06.01.2008

Afet Ergü

Aşkın Mayası

Havada bir aşk kokusunu var?
Yoksa,
Bahardan kalma yazla karışık,
Aşka bir davetmi var?
Yurdum insanı bir başka gözümde,
Memleketimde bir haller var.

Hanımeli'nin kokusundan durulmuyor,
Zambaklar da pek mağrur,
Havasından geçilmiyor..
Ağustos böceğinden bile,
Hicazdan nağmeler geliyor..
Yani, gözüm gönlüm hazırda,
Gelecek bir aşka,
Deniz başka, yer gök bir başka,
Ben se bir bambaşka...

Peki...Sorsam size,
Hani aşığın halinden aşıklar anlar,
Varsa aranızda,
Aşkın şarabından tatanlar,
Yani...diyorum ki, bende bir garip haller var!
Dermisiniz bana,
Çal gönlünün mayasını, korkma..
Aşktaaan aşıktan bol ne var!

Yeminle,
İçim içime sığmıyor,
Kalp deseniz yerinde durmuyor..
Hani utanmasam, bağırıcam...
Vallahi bende bir haller var..

Ruhum deseniz,
Uçmaktan biraz hallice,
Eller, birtek bu kalemi tutuyor,
Kim verdiyse, bu meyleri,
Ayyuka çıkmış sarhoşluğum,
Bende değil,
Aşkın kanununda bir haller var...

Şimdi...sorsam size,
Hani aşk gelirse kapıma aniden,
Acısını, talısını yaşayanlar,
Bilirsiniz, ızdırap gelirmiş sevdiğinden,
Yani...diyorum ki, hallerimden geçtim korkularım var,
Dermisiniz bana,
Açmasına aç gönül kapını da,
Bu biteviye son aşkın mayasında var...

04.08.2007

Afet Ergü

Ayrılık

Ayrılıkta anlıyor insan sevdiğinin kıymetini.. o zaman gerçeklik kazanıyor duygular...
gelip geçici olan zaten "gelip geçiyor" da hakikat olan da "delip geçiyor"

Ayrılıkta anlıyorsun hataları, anıları, sevdayı...
Ayrılık yakınca anlıyor insan hasretin açtığı yarayı...

Herkese nasip olmayacak bir aşkı, sevdayı... gelmeyecek günleri, zamanı.. gideni,
gidemeyeni.. ayrılıkta anlıyor insan...

talan edilmiş, vurgun yemiş, sürgün edilmiş en güzel duyguların cenazesi o zaman
kalkıyor...

Ne seven unutuluyor, ne giden...
Kalbi hancı, aşkı yolcu olanların anlayamayacağı kadar derindir bu mesele...

Afet Ergü

Bayım

seni unutmak için artık çok geç bayım
seni seveli çok oldu
daha zambaklar tohumunda saklıydı
daha içimde ki çocuk yalın ayaktı
bu şehir bu sokaklar bu kaldırımlar
bizimle sabaha uyanmamıştı
hazan bir şarkıda
hüzzam bir makamda
dolaşırken
hüzün acıdan henüz doğmamıştı
o yüzden diyorum ya
seni seveli çok oldu
ama hakkını verelim bu ayrılığın
bu yalnızlıkta çok oldu
diyeceğim o ki
senden vazgeçmenin zamanı
çoktan geçti bayım...

Afet Ergü

Bazen Gitmek Gerek Herkesten Her şeyden...

Bırakmak gerek bugünlerde, işi, gücü, sevgiler,i aşkları, parayı pulu, insanı, insancıkları.. Gözün görmeden, kulağın duymadan ve arkana bakmadan gitmek gerek buralardan.
Nereye olduğunu bilemediğin yollara, gitmene neden olan sebepleri sahibine bırakarak çıkmak gerek yola. Kimseyi yanına katmadan kendini bile olduğun yerde bırakarak gitmek.

Gitmek gerek bazen.
Bazen buralardan
Bazen bu zamandan
Bazen bu yerlerden
Bazen herkesten her şeyden...

Tanıdık tanımadık her yerden her şeyden gitmek gerek.
Neresi olduğunu bilmediğin yerlere nereye çıkacağını bilmediğin yollara sapmak gerek.
Kaybolunca sormamak gerek kimseye neresi diye. Durunca kalmak gerek oralarda.
Ayakların seni götürene kadar kalmak. İçinden yeniden gitmek gelen kadar durmak gerek orada. Kim ne derse desin umursamadan hatta herkese bir şey söyleyerek gitmek gerek "ben gidiyorum" diyerek. Kiminin gözünün yaşına bakmadan kiminin gözünün içine baka baka gitmek gerek.

Ne kimseden kaçarak ne yaşama koşarak sadece yola çıkmak gerek adı gitmek olsun diye.
Zaman mekan aramadan yer iz yol sormadan canını savurmak her istediğin yere.

Gidiş o gidiş olmalı..
Ağlamaktan üzülmekten çare olmadığını görüp gitmeli neresi olduğunu bilmeden...
Hayalini kurduğum sevgilerin yaşandığı, aradığım insanları bulduğum, kaybettiklerimi gördüğüm yerlere gitmeli. Benim olsun olmasın fark etmeyen ama beni koşulsuz sevebileceklerin yanında almalı soluğu...

Saçımın şekline, gözümün rengine aldırmayanların, görünüşüme değil benim derdime bakanların olduğu diyarlara gitmeli. Para pulun hüküm sürmediği ahababın eşin dostun önemli olmadığı sadece sen olmanın kıymetli olduğu yerlere gitmeli. "o bu şu ne der" diye düşünmeden "onun bunun şunun derdini tasasını çekmeden" mutluluğun kral olduğu, huzurun hüküm sürdüğü yerlere gitmeli...

Aslında insandan gitmek gerek.
En önemlisi insanı bırakıp gitmek.
İnsanı insandan çok yoran bitiren sindiren başkası var mı?
Durduk yere sebep aramadan insanı insanlığından eden var mı?

Ben gitmeliyim!
İnsanı bırakıp gitmeliyim
En azından gitmeye çalışmalıyım
Sadece kendimi almalıyım yanıma
Bazen onu da bırakırım gittiğim yollarda
Baktım olmuyor bensiz olmak, geri dönüp alırım bıraktığım yollarda
Benin dışındaki her şeyi herkesi boş verdim...
Yorulдум taşıdığım insan yüklerinden
Yorulдум bana yük olan insan silüetindekilerden.
Nereye gitsem peşimi bırakmayanlardan

Peşimde olmasa da izimi sürenlerden.
Hayatımda olup ta, hayatımı anlamayanlardan
Gitmeliyim...

Aslında gitmek hep gerekli, bazen değil. Her yere ait olmak gerek bir yere değil.
Kendine hesap vermek gerek etrafa değil. Kendinden sorumlu olmak gerek herkesten
değil.

Yaşamak için gitmek gerek.
Yaşamı anlamak için gitmek gerek.
Anlaşılmak için gitmek gerek.
İnsan olmak için gitmek gerek.
Sormayın işte nedenini
En çok
Gitmek gerektiğinde gitmek gerek..

Derleyen ve yazan
Afet Ergü

Afet Ergü

Bir ocuğun Geceleri

Yine batıyor bir gün daha,
İlmekilmek dokunan acılarla,
Göğüs gelecek gücüm kalmadı artık,
Yine ckyor karanlık,
Ufuklara, umutsuzluklara...
Şansım varmış ki yatacak bir yer buldum,
Artık uyumalıyım, unutmalıyım biliyorum,
Ama yapamıyorum olmuyor,
Korkuyorum,rperiyorum ve şyorum...
Korkuyorum artık gecelerimden,
Ama karanlık ve sessiz diye değil,
Keşke hep öyle olsalardı!
Çünkü benim gecelerim hep aydınlık,
Şıcacık bir sobanın, bir lambanın ışığı ile değil,
Top, tüfek, çığlık sesleri ve alevlerin gölgesinde...
İşte benim gündüz gibi gecelerim!
Korkuyorum, endişeliyim yarınlarımdan,
Sonumuz ne olacak belli değil.
Unutabilecek miyim bu günleri bilemiyorum,
Kuşkusuz kalacaktır izleri.
Ne tuhaftır ki, herkes zamanı durdurmak ister,
Oysa ben biran önce geçmesini istiyorum,
İstiyorum ki, yaşıdıklarım ve yaşayacaklarım,
Bir önce bitsin, son bulsun bu acım, kederim diye.
Utaniyorum anılarımdan, hatıralarımdan,
Çocuklarıma anlatacak 'ocukluğum' yok diye.
Belkide 'Biz onurumuzla savaştık, biz tarih yazdık'
Diyebileceğiz sadece...
Yalnız anılarımdan mı, hayır!
İnsanlık kalmamış insanlardan,
Bu irkin oyunun kurallarından,
Bu dünyada yaşamaktan utaniyorum.
zlyorum, hemde herşeyi özlüyorum,
icek toplamayı,
Arkadaşıma kızmayı,
Anneme günaydın demeyi,
Yağmurun altında ıslanmayı...
Peki ya şimdi!
Ne toplanacak icek,
Ne kızacak bir arkadaşım,
Ne de günaydın diyecek bir Annem var...
Yağmura deseniz, fırsat kalmıyor gzyaşlarımdan.
Yinede zlyorum, umutlanmayı hayal kurmayı bile,
Hatırlamak istiyorum, sevmeyi seilmeyi...
Bir Babanın omuzunda güvenmeyi.
Neydi nasıldı bunlar unutmuşum herşeyi.
Artık istemiyorum böyle yaşamayı!
Yokluğu, yoksulluğu, hastalığı, çaresizliği,
Yeterince yaşıdım, tattım, öğrendim...
Savaşı değil, barışı istiyorum,
Artık, güvende mutlu bir ocuk olmak istiyorum, büyümeden
Gök yüzü yavaş yavaş ağarıyor...

İşte yine birgün daha başlıyor,
Uyanıyorum uykusuz uykularımdan,
Korkuyorum hala yarınlarımdan,
Yinede içimde umutlarım tükenmedi,
Bitecek diyorum bu savaşlar, bu acılar,
Çünkü her gecenin ardından, yeni bir gün başlar....

Afet Ergü

Bir Günah İşle Benim İçin

Bir hayat hediye et bana
Doyumsuz tatlardan paket yap,
Sımsıcak bir çayın demi
Tadı tuzu yerinde bir akşam sohbeti
Şeni beklerken duyduğum kapı sesi
İçimi kıpır kıpır eden,
Bir resim çerçevesinden gülümsemen
Ve..kumsalda bıraktığımız ayak izleri...

Bir aşk yaşat bana
İçime otursun, ukte bırakmasın
Hani bitse de birgün
Gıyabında tutuklansın...
En şımarığından
En hoyratından
Ve...en namussuzundan
Ama illaki...en masumundan

Bir günah işle benim için
Sol defterin yazılsın azapla...
Ne kadar saklanmış
Ne kadar bastırılmış
Cümleten ayıplanmış
Utanmalar varsa...
çek ipini korkma! ... celladı ol,
Azrail nöbet tutsun kapıda...

Haydi durma yolla bana
Sende kalan kırılğanlığımı
Biriktirdiğim umutları,
Daha yitirilmemiş yarınları
Ama...yok sayamam,
Benimle cenk eden yılları
Baktın olmadı gülüm! ...
Bir güzel gün hediye et bana....

18.10.2007

Afet Ergü

Bir Günlük Kadın

Bugün "Dünya Kadınlar Günü" ya, gün boyunca yetkili kurumlarca, günün anlam ve önemine dair bildiri yayınlanır, konuşmalar yapılır, bazı açılışlar bugüne bırakılır, konserler düzenlenir, çiçek böcek dağıtılır, promosyonlar ve reklamlar uğruna kadın yine vitrin olarak kullanılır. Kokoş hatunların göstermelik vakıfları ve dernekleri sidik yarıştırlar bugün ve sonra "acıların kadını" seçerler... yılın kadını, yılın anası, yılın sevgilisi, yılın bacısı seçilir ve bir paket mandal hediye edilir çamaşırlarını assınlar diye!

Bir güne sığdırılan yılların birikimi vardır aslında... Daha henüz kadın olmaya aday bile olamamış kızlarımız genç yaşta çocuk yaşta bu kimlikle tanışır, baba zoruyla, gelenekle görenekle elin yaşlı başlı adamın kucağında çocuk kadın olurlar, bunu da masumlaştırmak için yanına "gelin" sıfatı eklerler...alın size "çocuk gelin"

Ha biter mi gelin tacıyla kadın olmanın çilesi, sonra kendi kucağında buluverir birlikte büyüyeceği bebesini... Gün ağarmadan tarlası, sırtında küfesi, küfesinin içinde bebesi, bebesinin ağzında yalancı memesi... evde çorbası aşı, akşama kocasının yatağı ve dayağı...

Hele bir gitmeye kalksın, boşanmaya kalksın kadın...gidemez, gitmeye kalksa baba evi kapalıdır, devlet eli kısadır. İş, aş, para, ev bark yoktur, oda "kaderine mahkumdur"

Say ki kalktı gitti, buldu buluşturdu kurdu düzenini, say ki güçlendi kuvvetlendi karınca kararınca, peki rahat bırakır mı gözü dönmüş koca? Terk edilmenin şaşkınlığı, ele güne karşı kuyruk acısıyla kuyruğunu sıkıştırdığı gibi "erkek olma" rüştüsünü ispatlar ya satırla ya tabancayla... ve kadın ya kocasına eşiktir ya karnı delik deşiktir...

Sadece bunlar mı var kadını kadın yapan dünyasında... "erkek kısmı terk edilmez" o bırakır ancak diye daha lise sıralarında başlar "aşk davası"

Mazallah başlık parasını verene değil gönlüne düşene giderse gelsin sonra "namus davası" kızını bacısını "başlık parasıyla davar niyetine satan" namussuzluarın, peşine düştüğü "iffet" devletin mahkemesinde, adaletin tecellisinde "hafifletici" neden olur...

Hatta o kadar hafifler ki bu mendaburlar, hapisten çıkıp çıkıp tekrar karindeşen jack olurlar... Tecavüze uğrayan kızlar potansiyel suçludurlar üstten iki düğme açınca ama bir baldıra bakıp uçkuru kabaran erkek haklıdır devlet gözüyle "kuyruk sallayana"

Bitti mi? hayır, daha bitmez kadın olmanın çilesi...küçük yaşta sigortasız çalıştırılarak hakkı yenir patronlar tarafından.

Sınıfta tebeşirle "ayşe mendil al" diye yazacağına, sokakta mendil sattırılarak sömürülür, acıtasyona sermaye yaptırılır babaları tarafından.

Ağzıyla kuş tutsa yine de aldatılır kocaları tarafından

Ve en acısı da aranılıp hatırlanmaz bile hayırsız evlatlarından...

Kadın anadır, kadın yuvadır, kadın limandır, kadın hayattır bilene!

Ama kadın aldatılır, yarım bırakılır, satılır, öldürülür, itilir kakılır... ve sonra da tek bir günde "hatır için" hatırlanır...

Haydi şimdi bir günlüğüne vicdanlarınızı rahatlatın bakalım, belki ahirette günahlarınıza kefareti eder...

Afet Ergü 08.03.2014

Afet Ergü

Bir İhtimal...

<a href='http://s39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/?
action=view&t=0923041001218901464mavigulum.jpg' target='_blank'><img
src='http://i39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/0923041001218901464mav
igulum.jpg' border='0' alt='Photobucket'>

10.10.2007

<object width='300' height='110'><param name='movie'
value='http://media.imeem.com/m/H_O-OGJwDd'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed
src='http://media.imeem.com/m/H_O-OGJwDd' type='application/x-shockwave-flash'
width='300' height='110' wmode='transparent'></embed><a
href='http://www.imeem.com/people/dRXiPRr/music/ZEAvCGgT/alaturka_gitar_bir_ihti
mal_daha_var_wwwgireglencom/'>www.gireglen.com - Alaturka Gitar - Bir İhtimal
Daha Var</object>

Afet Ergü

Bir Yaz Akşamı

Bir yaz akşamıydı
Güneş yeni kavuşuyordu mahremine
Bir ben vardım düşüncelerde
Bir de sen vardın düşlerimde
Ve sen çıka geldin
Ben bekliyordum sokağın herhangi bir yerinde
Bir sevinç
Bir telaş
Bir huzur vardı ikimizde de
Sanki yeniden doğar gibi
Sanki iki beden bir gibi
Hani düşersin ya salakça
Ökçe kıran heyecanla
Hani üşürsün ya yaz ortasında
Ve için kıpır kıpır dır
Hiç büyümeyen çocuk gibi...

Bir yaz gecesi idi...
Elin elimi tutunca aniden
Sonra bir ses geldi en derinden
Dedi ki korkma
Sana geldi tut o elden
Her yer alabildiğince yeşildi
Her şey birden bire değişti
"Biz" herkesi yolcu etmişti
Aşk değil mi bu işte
Biraz akıllı biraz deliydi
Ama en güzeli de
Dalından koparılmış çiçektir
Oysa tohumları kim bilir nelere gebeydi
Tökezleyip sendeledim belkide
Bir kalp bulmuştum sanki yerde
Gözlerin gözlerime değdikçe
Mahcup bir kız sevinliyordu sen bilmesen de

Ve bir eylül akşamı
Şimdi bir ben varım sende senden gayrı
Ve sen varsın içimde ama benden ayrı
Duasız üşüyen ellerime
Vukuatı maviyi çalan gözlerime
Tek şahidim ikinci yağmurları
Dalında zorla tutunan yaprak
Başı boş dolaşan sahipsiz kısırak
Çeker beni kendine yavaş yavaş
Nemi kurumamış toprak
Oysa
Ben hasretim sana
Ben sevdardım sana
Ben adresindim çıkmaz sokağında
Biliyor musun
Sen nefestin her soluğumda
Sen nefsime helaldin dudağımda

Sen mahşerdin benim dualarımda

Yelkovanı ayrılıkta duran geceye
Öznesi kaybolmuş üç harfli heceye
Yer demir gök bakır sözüm var
Dinleyin
Secdeye varan aşklar
Kıyamda durmuş vedalar
Sol cebimde ki anıların selası var
Başın sağ olsun sevdam
Sabaha cenaze namazın var...

Afet Ergü

Böylemi Olmalıydı

Bu aşk sana helalindi
Al dedim sana, bu can vebalimdi
Sevilmeler eksik olmasaydı
Umutlar yok pahasına satılmasaydı
Bekleyişler, yıllara heba edilmezdi
Bilirmisin, unutmak acıtır seveni
Görürüm kimi zaman
Gönül gözüyle seni
Duyarım ellere neşe
Bana acı haberini
Masumiyetlerin nazara gelmiş
Anıların namusuna mahrem değmiş
Gel gör ki, benden ala
Merhametine vefasızlar sevinmiş
Kanadım ağırlaşmış
Semaların ahengi bana azap
Beyhude yazar kalemim
Her cümlem sana harap
Beddualarım kalbimden geçemez
Gönül hüsrânına el vermez
Sen duy beni ya rab!

09.09.2007

Afet Ergü

Bu Şehir

Gecenin siyahına beyaz bir lekeydi
Alnıma yazdığın gidişin
Cevap veremiyorum aklımın sualine
Tek celsede hüküm vermiş yüreğin
Elveda yazan cadde şimdi boş
Yoksun ya! gökkuşağı bile yağmura ceza
Kopup gidenleri tutamıyorum
İçim desen bom boş
Banada ödünç ver unutmalarını
Raflara kalkmış, verilmiş sözlerin romanı
Anlıycan ne tamamım ne yarım
Lütfen iyi bak ona
Sende kaldı diğer yanımda...

....

İyi bilirim giden geri gelmiyor
Gelen, götürdüğünün hesabını veremiyor
Valizime topladım eksileri artıları
Kadere bölünce önüme kattım yolları
İnan bu şehirden gidesim geliyor...
Şimdi tende kalmış bir canım
Matemlerin en kuytularına, çekiliyor kanım
Madem ki sen yoksun
Bana da desinler, ha varsın ha yoksun
Kor olmayacak bu ateşle
Giderken, bu şehri yakasım geliyor...

01.01.2008

Afet Ergü

Cennettin dibine kadar

Kimseyi sevmedim
Seni sevdiğim kadar
Kimse sevmeyecek seni
Benim sevdiğim kadar
Daha nereye kadar
Deme
Cennettin dibine kadar
Yolum var

Afet Ergü

Çek Tetiği!

Şakağıma dayamış
Mendebur yalnızlık silahını
Hırçınlığı nefreti öfkesi olmuş iki kelam
Şarjörüne koymuş cehennem biletini
Hazırlamış, kalbe vefasız mermilerini
Cennet yolcularına benden selam
Kalemim kırılmış bir kere
Yazamadığım şiirledir cezam

Unutmuş, ömürümden biriktirip
Keşkelere borç verdiğimi
Sadakam olsun Azrail'e
Senden önce harcadım gençliğimi
Fırlattım masadan elimin tersiyle
Gül kokan mazimi
Geriye kalan, bir kadehle,
Gözyaşıma yatırdığım yıllanmış şarap
Yudmlayan hatırlasın ettiğim yeminleri

Al nişanını, namlunun ucundayım
Can havliyle sarılmış bana azap
Çek tetiği...ödünç verdiğin hayat
Bilmedi ben gibi kıymetimi
Sayfalar doldu, bir günah bir sevap
Durma, al bir an önce
Bu can bu tene fazla ya râb...

20.03.1998

Afet Ergü

Çıracak ve Usta (ademoğluna)

<style>
</style>
</head>
<body leftmargin='0' topmargin='0' marginwidth='0' marginheight='0' link='#C65353'
vlink='#BE7E7E' alink='#FF9999' text='#993333'
background='http://www.balcanet.net/resima/fon/hikaye10028-fon.jpg'>
<a href='http://s39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/?
action=view&t=cennet_merdivenleri_big-1-1.jpg' target='_blank'><img
src='http://i39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/cennet_merdivenleri_big-1-
1.jpg' border='0' alt='Photobucket'>
<center>
Zamanın husumeti, kaburgasına sığamadığımız hayata
Yersiz yurtsuz günahlar tavaf eder nefsin etrafında, safha safha
Secdeye vardırıran duanın rahmetine boşadır hayasız fetva
İlahi kudret takdir eyler, lâkin ademoğlu fütûrsuz ve hayta

Cihanın yükü kasavet, cefasını çekerken sefası hülyâda
Taktığımız maskeler boşadır dost, aslı gönül cemâli aynada
Mukkaddes sayarız, tende baki olan gözyaşını hikmeti nûrda
Ömür dediğin bir nefese çıracak, lâkin yalan dünya ehli usta

07.08.2008

<object width='300' height='110'><param name='movie'
value='http://media.imeem.com/m/uFho7gg6ZE'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed src='http://media.imeem.com/m/uFho7gg6ZE'
type='application/x-shockwave-flash' width='300' height='110'
wmode='transparent'></embed>GUL YUZUN -
</object>

Afet Ergü

Çiğ Tanesi

Ne akşama gücüm var ne sabaha umudum
Çiğ tanesinden üşüyen yaprak gibi soldum
Yoluma çıkan taşın toprağın gözünü seveyim
Ben düşe kalka büyümekten yoruldum

Ne cemre düştü yüreğime ne hazana kavuştum
Rüzgardan değil kuruyan çiçekten savruldu
Canıma susamış vakitsiz ölümü seveyim
Ben Hak'tan önce can alan kuldan yoruldum

Afet Ergü

Çocuk

Bana "çocuk gibisin" dedin ya
Bak işte bu doğru
Gel sen öldürme o çocuğu
Seni içimde büyüten oydu

Afet Ergü

Dönde Bir Bak Maziye...

Gün gelir,ben nerdeyim ne haldeyim bilemezsin,
Yıllar geçince dönde bir bak maziye!
Kim aşk orucunu bozmamış yıllarca,
Gözün görmesede gönülden 'git' diyemezsin...

Gün olur,varmıyım yokmuyum göremezsin,
Yıllar geçince dönde bir bak maziye!
Kim sevmiş seni ibadet aşkına,
Aklın unutsada kalbinden silemezsin...

Afet Ergü

Dua

İnanmıyor bana, Rabbim.. bu sevgiye bu aşka inanmıyor... görmüyor bu kalbi... onun için nasıl attığını nasıl bir kuş gibi çırpındığımı görmüyor... Bilseydi içimde ki özlemi bu hasreti, duysaydı bu feryadı... taş olsa dile gelirdi... Bir aşk daha yeniliyor, gömülüyor güzel Allahım... yaşamdan yaşatamadan sadece kaburgamda acı çekiyor... ve sadece sen biliyorsun bu aşkı da, bu acıyı da Allahım, bir de melekler.... ne zaman inanır ki bana? ne zaman anlar ki bu sevginin saflığını masumluğunu... sana kavuştuğum gün mü acaba? Bu sevdayı bu yüreğe koyan sensin Rabbim... Sen dularımı duy, duyur... Dualarımda olanla, duasında olduğumu bir eyle Allahım... Madem bir imtihandayım, sen beni bu sevdayı unutmakla değil yaşamakla sına Ya Rabbim...Amin....

Afet Ergü

Elbet..

Ne sevgi var,ne şefkat,kopasıca kalbinde,
Günah müptelaşı olmuş,dilinde ellerinde,
Mademki yüreğin yoktu,o ruhsuz bedeninde,
Biri gelmiş biri gitmiş,aşkmış sevgiymiş,
Söyle senin neyinee!
Senin de çağın geçer,
Elbet günün birinde...

Nasır tutmuş yüreğinle, sevip geçmek..
Kurşun misali gözlerinle, delip geçmek..
Akla zarar güzelliğin,neye yarar?
Zehir zemberek sözlerle,sevdaları kirletmek,
Söyle senin neyinee!
Senin de çağın geçer,
Elbet günün birinde...

Ne vicdan kalmış,ne merhamet,
Yaradana,ellerini açta bir dua et,
Bir bilsen bunu sonu kevser değil kıyamet,
Benden önce, sennnn kendini afffet! !
Yaşamak yada ölmek,
Söyle senin neyine,
Senin de çağın geçer,
Elbet günün birinde...

Afet Ergü

Emanet Mutluluk

Mutluluk;
Tutkalla yapışmış gibiyse bedenine
Emanet gibi duruyorsa üzerinde
Örtbas ettiğin yalanlar
Bir gün seni çıplak bırakırlar...

Afet Ergü

Emanetin Var

<center>
Zambak kokularından uyanmışsa rüyalarım
ve...
Buz mavisi sukunet kaplamışsa cennetimi
ve...
Dualarım arafta kalmışsa,gecenin tam orta yerinde
ve...
Yüreğim susup, gözlerim konuşuyorsa....
Dilime düşmez 'kal' demek
ama
Gideceksen eğer birgün
önce
Yeminleri asacaksın darağcına
ve
Kıskanıcaaksa ayrılıklar bizi
Ardından, kutsanıcaaksa özlemler
Durdur isyanlarımı ve ellerime bak
Emanetin var bende gülüm;
Bu ne 'ağlayan bir aşk'
Ne içimde büyüttüğüm 'sen'
Ne de vurguna giden ömrüm
İlk ve son
Tek bir söz
GİTME BE GÜLÜM...

Afet Ergü

En Değerli Miras (29 Ekim 2007)

Bugün 29 Ekim 2007...ama bugünün anlamını ve önemini yazacak ve hatırlatacak bir sesleniş değil bu yazdıklarım, bunu zaten bizler yani bu Ulusun kıymetini, bu Cumhuriyetin faziletini ve Mustafa Kemal Atatürk'ün kadrini biliyoruz ve bilicez de...hoş bilmeyenlere de vakti zamanında en münasip ve hiç unutmayacakları bi şekilde anlatılmıştır zaten.

Yalnız, hâlâ bilmeyenlere, bilmek istemeyenlere yada işlerine geldiği gibi, çıkarları doğrultusunda bilmek isteyen; dış ve iç güçlere(! ! !) daha doğrusu siyasi zayıflıklarıyla güçlü olduklarını zannedenlere tekrar büyük bir zevkle hatırlatılır ve şu an ki şartlara duruma göre bir kez daha anlatılır, bunlardan hiç şüpheleri ve kaygıları olmasın.

Yıllardan beri bu Cumhuriyeti yıkmak, bu Ulusu yıpratmak ve bu vatani bölmek isteyenlerin ne kadar büyük bir şevkle ve hırsla, ne kadar canla başla çalıştıklarını, emellerine ulaşmak için her türlü oynanan oyunlara seyirci kaldıklarını yada iştirak ettiklerini ve hatta bu oyunları düzenleyip daha sonra uzaktan yönetenleri, bilmekteyiz duymaktayız ve görmekteyiz.Bu millet bu Ulus sandıkları gibi aptal değil. Daha doğrusu bizleri dışarıya böyle empoze eden siyasi güçler bu millettten daha akıllı değil. Bizler bunların farkındayız, bilincindeyiz de....nedense halâ bu oyunun baş aktörleri ve figüranları, bu Milletin ne kadar sağ duyulu, fedakar, onurlu ve bir okadar da akıllı olduğunu anlamamakta ve görmemekte ısrarcılar.Anlaşılan geçmişten ve kendilerine ibret olmuş tarihten yeterince ders almamışlar.Yani, tarih tekerrürden ibarettir deyip tekrar onlara bir ders vermek ve halâ dinmeyen kuyruk acılarına bir son vermek şayet onlara bu Vatan'ın bölünmeyeceğini yeterince anlaticaksa bunu yapmak bu Milletin asla vazgeçemeyeceği görevidir.

Acaba diyorum bütün bu sergilenen siyasi tablonun altında yatan nedir...Birinci dünya savaşı sonunda imzalanan Sevr'e göre doğuda kurulması öngörülen sözde Ermeni Devletinin sınırlarının belirlenmesi görevinin zamanın ABD Başkanı Wilson'un tayin etmesi daha doğrusu edememesi mi, şimdi ki Ermeni yasa tasarısını temsilciler meclisine kadar getiren...yoksa, Lozan Konferansısının bitiminde, Lord Cursan'nun (zamanın İngiltere Başbakanı) İsmet Paşaya hitaben söylediği: ' bütün bu reddetdiklerinizi bugün cebime koyuyorum.Yarın birer birer çıkarıp sizlere ödeteceğim'düşüncesiyle Sevr dosyasının halâ açık olduğunu kanıtlamak içinmidir, şimdi ki bu iştahları bu şaha kalkmaları...

Dışarda bir savaş çıkmasını bekleyen, eften püften olayları bahane edip akbabalar gibi hazırda bekleyen ve dost maskesleri altında ince hesaplar peşinde koşan düşmanlar,

Kendi menfaatlerinden dolayı AB adı altında, bizim iç meselelerimize karışıp,dengelerimizi alt üst etmeye çalışan,üzerimize örtülü bir sömürgeyi ve sözüm ona gelişme ilerleme odaklı yabancı sermaye kolonisi kurma hesaplarını, kendi içimizdeki yanlış dış siyaset politikasından paye alan düşmanlar...

Bu Vatanın her karış toprağında şehit kanı bulunurken, Devlet içinde Devlet kurmaya çalışanlar yani Kürdistan Devleti hayaliyle yaşayanlar, Ermeni sorunu Kıbrıs sorunu, azınlık hakları, Ege kıyıları, patrikhane ve ruhban okulu gibi konuları gündeme taşıyarak ulusal birlik, bütünlük ve güvenliğimize yönelik sakıncalı plan ve projeler sergileyen zihiniyete sahip düşmanlar....

Veee.... ve ne yazık ki, dıştaki tehlikelerden daha çok canımızı acıtan ve bu Milleti kahreden se, Vahdetinin ruhunu şâd etmek isteyip üç ihlas bir fatihâ la yetinmeyi bilmeyen hainler...değerlerimizi, dünyaya emsal tarihimizi, onurumuzu ayaklar altına alıp sadece cüzdanını ve mertebesini düşünüp bu ülkeyi ABD ye kukla yapan, masa

üstü oyunlara alet eden ve alenen bu toprakları pazarlığa götüren, anamızın baş örtüsünden prim yapan ve insanların en özgür ve hür iradesiyle sahip oldukları dini siyasete alet eden en büyük düşmanlar...

Bütün çırpınışlarınız, uğraşlarınız boştur hayaldir.Sadece kendi zihinlerinizin sınırlarında hep kalacak olan bir muammadır...nedenmi?

-Yediyüz yıldır süre gelen imparatorlukların ve iktidarların bu topraklara olan hakimiyetini egemenliğini Viyana kapılarına kadar götüren...

-Bu ülkeyi tarihimizin yüz karası sayılan, bu ülkenin idam fermanı olan Sevr anlaşmasından alıp, kurtuluşumuzun ve bağımsızlığımızın simgesi olan Lozan anlaşmasına götüren, dünyada eşi benzeri az bulunan siyasi dehaya sahip Mustafa Kemal gibi bir değeri yetiştiren...

-Vatanına, bayrağına, toprağına canını kanını feda eden ve kanının son damlasına kadar anasının ak sütü gibi helal eden şehitleri, ve evlatlarını bu uğurda kınalar yakıp gönderen anaları olan;

Bu Milleti bu Vatanı kimse bölemez, parçalayamaz, el ve dil uzatamaz ola ki kalkışan olacaksa da o eller kırılır, herkesin haddi hesabı verilir.Bizim bu gençlerimiz, böyle analarımız ve bu kadar güçlü kuvvetli askerimiz ordumuz olduğu sürece de bu Cumhuriyet ilelebet payidar kalacaktır...sevgili Atamızın dediğı gibi...ve bu bize kalan en değerli mirastır.

29 Ekim 2007

Afet Ergü

Erik

Ha bahçeden erik çalmışsın Ha birinin hayatından zaman
İkisinde kefareti ne tövbeden ne yazılmamış sevaptan
Böyle öğretti bize üstat;
Şefaatin geçtiği yol Hak'kın affından önce kuldan

Afet Ergü

Fermansız Aşklar

Yürek darda, akıl firarda,
Sevdalar bana küsmüş...
İhanetler karışmamışken,
Katkısız aşklara,
Zamanın kendini hoyratça,
Kullanmadığı yıllarda,
Benim sevdam hasretlere bürünmüş...

Gönüllerin sığınağı, daha bir cömertti,
Aşk meydan savaşlarına...
Uğruna ölünen sevgiler,
Böyle insafsız değildi,
Şanki daha bir duru, daha bir güzeldi...
Üç günde atılmazdı sandıklara,
İçin kan ağlardı, yar ağladığında..
Yürek tertemiz, kalp öyle bir çarpar ki,
Kah sokak ortasında, kah kapı aralığında

Bu sevdalar mı bana küsmüş?

Aşkın yazılmadığı fermanlara,
Fermandan anlamayan sevdalara,
Ölümüne de yipte, darağcına asanlara,
Şimdi, bir ben bir de bu kalem küsmüş...

Afet Ergü

Fiyakalı Ayrılıklar...

Üç beş günde silinmesin biçare akıllardan, gitmeler
Ağlatsın, acısıyla elem keder versin bu ani bitmeler...
İncir çekirdeği sevinmese, hiç yere bitmese sevdalar,
Fiyakalı olmalı, yakışmalı cananlara ayrılıklar,

Ya bir kelim olmalı, şiir tadında içini acıtan
Ya bir bakış olmalı, endamıyla canını yakan
En değerli köşeye öyle bir oturmalı ki, vedalar
Takvim yaprağından yıllara iz bırakmalı ayrılıklar...

Pişmanlık kokmalı buram buram, gülün sarısından
Taze aşıklar ibret almalı, üzölmeli kahrından
Emeği zahmeti olmalı...tat vermez hüzıra konan aşklar
İlla olucaksa da, saygının önünde eğilmeli ayrılıklar...

Hangi taş vurayım başımı, kim silecek gözyaşımı diye
Hatıraların enginliğinden bir buse yollamalı sevgiliye
Unutulmasın ne olur, acı verir ardından yeni başlayan aşklar
Hiç yaşanmamış sevdayı anlatır, unutilan ayrılıklar...

17.08.2007

Afet Ergü

Galiba Seni Unutuyorum...

Sevdan acıtmıyor artık canımı,
Ne var ne yok alıp götürmüössün..
Giderken valizine koyduğun'sevgimi'
'Bırak kalsın' diyemedim..
Geriye hiçbirşey bırakmamassın..
Birttek 'anılarım' duruyor,sakladığım yerde,
Bende elimi sürmiycem onlara,
Bıraktığın gibi kalsınlar diye..
GALİBA SENİ UNUTUYORUM...

Başımı yastığa koyduğumda,
Seni yine düşünüyorum ama,
Yatağım yorganım ıslanmıyor,
Resmin bakmaktan eskimiyor,
Rüyalarım ziyaretlerin gittikçe azaldı,
Hüküm giydiğim uykusuz geceler,
Artık beni azad etti..
GALİBA SENİ UNUTUYORUM...

Artık şarkılarda hüzünlenmiyorum,
Filmlerde kendimi bulmuyorum,
Şiir okurken,durup düşünmüyorum,benimi anlatıyor diye..
Kahve fallarından medet beklemiyorum,
Ayrılık vaktinde durmuş saati,bir daha kurmuyorum..
Ayrılanları görünce 'boşveeer' diyesim geliyor,
Aşka tutsak olanları, berat edesim geliyor..
GALİBA SENİ UNUTUYORUM...

'Neden' diye diye kahretmiyorum kendimi,
Seni yad ederken dizginliyorum,
Hem kalbimi hem fikrimi..
Kelepçelenmiş umutlarımın ardından,hayıflanmıyorum,
İskalanmış mutlulukları,bende sürgüne gönderiyorum,
İnfaz ettiğin bu AŞK ı,şimdi gömecek bir yer arıyorum,
...ve GALİBA SENİ UNUTUYORUM...

...ve geç kalınmış bir hayatın ardından
Kendime soruyorum! ! ...
ACABA SENİ GERÇEKTEN UNUTUYORMUYUM! ! !

Afet Şaşmaz....05.07.2007

Afet Ergü

Giderim

Gitme...ne olur!
Biraz daha ertele
Umutlara ihanetin zamanı değil
Gözüm gibi bakarım
Sevmelerine
Üzerini örterim
Sevda ayazında kalmış
Korkularının

Gitme...dur!
Bak...ne söylüyor gözlerim..
Elvedasız ayrılıklara alışık değilim
Senin yerine de sevemem ki
'Bitti' dediğin yere
Sınırlarımı çizemem ki

Boşver...aldırma bana
Terk edilmişse yüreğim
'Unuttum' dediğin güne talibim
Ağırına gider...ödeyemezsin
Bu günahın vebalini
Sen kal...ben geldiğim gibi giderim

18.01.2008

Afet Ergü

Git Desen...

Bulutların üzerinde miyim, içinde miyim?
Hangi semaların,
Hangi sevdaların mertebesindeyim?
Hani " yağ! " desen
Damla damla düşeceğim
Üzerine...usul usul serzenişimle
Aman! rüzgârını uzak tut benden
Hani bir iç çeksen, bir ah etsen
Bütün haşmetimle sürükleneceğim
Rüzgârının götürdüğü yere...
Lâkin...korkarım, ürperirim
Bir telaş kaplar içimi
Şimşekler çakar yüreğimde
Başka bulutlar yağmurun olursa diye...
Dualarında ben olayım
Havan, suyun, aşın, eşin olayım
Her nefes alışında,
Rahmetimle gönlüne dolayım
Ne poyraz ne kasırga
Hükmeder bana
Hani " git! " desen
Gideceğim yüreğinin götürdüğü yere...

16.10.2007

Afet Ergü

Git Diyemem...

Git Diyemem...

Ayrılığın denizinde kısım kısım
Boğuluyorum
Köpük köpük dalgalar sahile,
Ben vuslatın bittiği yere
Vuruyorum
Nasıl bir acıdır bu
Martıların kanadından medet umuyorum
Tarifi var mıdır, anlatılır mı?
Sağdan iki sokak ötede,
Kavuşanların hikayesinde
Bulabilir misin özlemin adresini?
Kıymeti olmayan serenatın
Yıllara meydan okumuş şarabın
Ne lezzeti... ne şehvetin adı
Damağımda sana doymamamışlığımın tadı

.....

O içimi yakan ateşi
O derbeder eden hasretimi
Serkeşliğimin son gayretimi
Kim bilebilir, bilen nerededir
Hangi şişeye, hangi dizeye sığar
Hangi sözler beni oyalar
Kaç delikanlının serseri
Gönüllerini dağlar
Dur diyemem
Sabrımın sınır ihlaline
Git diyemem
Gözümünden sakındığım cemaline
Gel diyemem ki
Ayaklarına prangalanmış yüreğine
Saklıdır belki hasretler gittiğin yerde
Oysa benim hasretlerim
Ayakaltı yerlerde

.....

Sen sonları biriktirirken
Ben ilklerimi harcarım
Senin kader dediğini
Gün gelir makberime yazarım
Hangi tesellide avunurum
Belki yalnızlığın
Kuytularında kaybolurum
Bir ben bilirim, ben yaşarım
Haybeye değil bu dizeler
Gidip dönmeyenlerin minvalinde
Ayrılığımı ilk sahibinden yaşarım
Uzak dursan da tenimden
Kimbilir... belki sensizliğimle yaşlanırım...

29.08.2007

Afet Şaşmaz

Afet Ergü

Hal Böyleyken

Senden sonra senden başkasını
Sevebilir miyim
Kim doldurabilir yerini
Öyle içimdesin ki
Öyle sevmişim ki seni
Aynada ki yüzüm bile kıskanır yerini

Senin gittiğin gün bir gün
Benim gidemediğim her gün
Kıyametten önceki gün
Hal böyleyken
Nasıl unutabilirim seni

Gülüşün öpüşün
Hele o gidişin
Mühür gibi hala yüreğim de
Canımı yakıyor
Canımı acıtıyor
Alışamadığım yokluğun bile
Hala yerli yerinde

Şimdi söyle
Kim doldurabilir yerini
Kim görebilir bende ki seni
Düşlerim bile imkansızın en derini

Senden sonra senden başkasını
Sevebilir miyim
Meleklerle sözüm var
Dedim ki;
Daha çok sevesim var
Hal böyleyken
Seni görmeden ölebilir miyim

21.02.2015

Afet Ergü

Hangisi

Şimdilerde kimse sevgiye, sevginin gücüne inanmıyor, inanalar ise zamanla yarışıp unutuyor... Unutmayanlar, unutamayanlar ise yaşanmış sevginin anılarıyla, yaşanamayan sevginin acısını aynı demde yüreğinde yaşıyor...

Oysa ne büyük ne güzel bir güçtür o sevgi... Gözün gördüğünden, kulağın duyduğundan çok daha derinlerine kök salmıştır ruhun... O gücü görebilmek, o gücün farkında olabilmektir mesele... Sevginin, sevmenin, sevilmenin gücüne inanıp sarılsa insan dört elle aşamayacağı engel, gidemeyeceği yol yoktur... Sevginin, sevmenin ne olduğunu bilmeyen, anlamayan çıkar ve hesapçı insanların elde ettiği zorbalığın ve zorlamanın gücünden çok daha fazlası vardır sevgiyi yüreğinde hissedenin...

Halbuki ne kutsaldır sevgili için dökülen göz yaşı, ne kadar değerlidir hafızalara kazınan anıların birlikte mimarı olmak... Uzaklarda da olsun, ayrı da olsun "bir" olmak...

Ömrümüzde belki bir kere karşılaşacağımız insanı, bir kere yaşanılacak sevdayı yaşamak, hak etmek, emek vermek, yerine tüm güç, kudret ve zamanlar onu yok etmeye, vazgeçmeye, öldürmeye harcanıyor. Oysa sevmemeye, unutmaya, unutturulmaya, görmezden gelmeye yok saymaya sarf edilen çabalar, korkulara yenilen savaşlar yerine; gerçek mutluluğa, sevgiye, sevilmeye, kalan ömrün son demine kadar huzurla yaşamaya cesaretlense o yürek o gönül...

Hangi günah, öldürülen sevginin, unutturulan sevgilinin günahından daha fazladır... Hangi yanlış, doğru bilinen gerçeklerin yanında daha yanlıştır...

Bu yüzden, savaşmadan yenilgiye uğrayan sevginin içinde, çıkarların zaferi vardır ancak...! ! !

Afet Ergü

Haram

Yıllar sonra buldum ya seni...
Lanet olsun, sensiz geçen yıllara.
Hayatımda aşka hiç yer yoktu,
Senden öncesine kadar.
Senin aşkını yaşayamadıktan sonra,
Haram olsun bu hayat bana!

Kasım/2001

Afet Ergü

Haybeden Aşklar...

Hep ağlamaklı oluyorum, sen aklıma gelince..
Gecenin fiyakasına, efkarım gölge düşürüyor,
ve...Seni haketmişliğimin ağırlığı basıyor,
İnceden, inceden, sessizce.....
Yavanlık katılmış, haybeden aşkları düşününce....
Afet Ergü

Hazırlan Makberine Yalnızlığım

Nereye gittiğini bilmeyen
Hoyrat bir rüzgarın
Savurduğu kum taneleri,
Müstahak damgasıyla onaylanmış
Kalburüstü bahaneleri
Yok sayarken,
Ulaşılmaz sandığın düşlerini
Otur şimdi bir başına,
Yalnızlığım...

Eski bir romanın kapağı
Bir film müziğinden alıntı
Naftalin kokan ihtilallerden
Zifiri karanlığa asılmış
Duvar yazısı...yani,
Son mevsimin son yaprağı
Bak şimdi kendine,
Yalnızlığım...

İki ileri bir geri/başdöndüren
Kör kurşunları sevindiren
Masum ayrılıklar, kalles sevimler
Halay çekmiyor mu!
makus geçmişin meydanında...
Bak ta eğlen şimdi
yalnızlığım...

Lâl olmuş ağzım dilim
Şerbetlenmiş değil ki
yıllara gençliğim...
Efsunlanmışım geceye
yıldızlara selam niyetine
Göğ baş kaldırmış
Muammalarını yenip şaha kalkmış
Hazırlan artık makberine
Yalnızlığım...

10.11.2007

Afet Ergü

HepYek

Ay dediğin on üç olsa
Hafta sekiz mevsim beş
Gece gündüz ne ki
Hadi onu da yapalım yirmi beş
Anla be adamım
Seni unutmak için zar mı tutayım
Bana hep/yek" geldin
O yüzden yalnızlığım düşeş

Afet Ergü

Hesap işi

Bir gün biri girer hayatınıza ters yüz olursunuz
Sonra o biri çıkar gider alt üst olursunuz
Ama giden her şeyi alıp götüremez
Siz kalanlarla sağlama yaparken
Bütün uzuvlarınız sizde dahil ikiye bölünürsünüz
Yarısı öyle der diğer yarısı söyle der
Ve sonra zaman;
Hayatinizi yutan eleman gibi görüp
Sizi de etkisiz eleman haline getirir...

Ve yine bir gün gerçekler yüzünüze tokat gibi çarpar
Sonra kendinizi toplayıp
Gideni tamamen hayatınızdan çıkartırsınız..

Pardon ask ta mantık yoktu değil mi?
Belki yoktur ama kesin aritmetik var...
Aşkın başlamasıyla bitmesi arasında
Cebirin cibiliyeti adama yedi kez tavaf ettirilir...

Afet Ergü

Hiç....

Hiç görmiycekmiyim,
Çıkarsız sevgilerin de olduğunu.
Korkudan değilde,
Sevgiden saygının doğduğunu.

Hiç duymıyacakmıyım,
Aşkların da sadık olduğunu,
Yalandan değilde,
Gerçek aşkın ölümsüz olduğunu.

Afet Ergü

İğde kokulu günlerden bir ayrılık hikayesi**

<center>
arada bir sabah uyandığında, sağına bak

belki bir gün ben olmam
niye ler, neden ler, nasıl lar
pencereden ılık bir meltemle gelip
bütün vücudunu sararlar
inzivaya çekilir sorularına düşman cevaplar
rüzgâra bakma çare niyetine
alev almaz artık bu kor
soracaksan, gittiğimin sabahı değil
sevdana yüzün olduğu gecelerde sor
zor be gülüm...çok zor
aşk ateşine buz keserken yüreğin
gidince elveda küllerinden ayrılığı sor

(II)

hiç yaşamadın değilmi, yarım kalmışlığı
bitmişliği, tükenmişliği, zamansız ayrılığı
hiç yazdınmi buğulu camlara ' gitme, gel ' diye adımı
sordunmu dört duvara, beni nasıl sakladığını
en mahrem sırlarımıza şahit tuttunmu yatağını
yoldan geçene manasız şekilde kızdınmi
izin verdin mi aynaların senden korkmasına
acılarına aristokrat tavrıyla teselli ettinmi kendini
' gelirmi ' diye belkilerin zirvesinden gözlerin daldımı
benim yaralarım sende kanar, adama en çok bu koyar
aklın şaşırır,tesbih böceğinden bile hesap sorar
yok be gülüm...böyle acı çekmeler kaldımı

(III)

neler olur neler yaşanır,kim kaybeder kim kazanır
yavaş yavaş başla düşünmeye
yada ben anlatayım sen dinle
hani acıya verdiğin renk hala gözlerimde
önceleri, konuşmazsın, boğazın düğümlenir ağlayamazsın
küçümsediğin kalabalıkların kıymeti şahlanır
en ücra köşeler ve umursanmaz sandığın maskeler
yanlızlığın her deminde, feryatlarını tutamazsın
ağır ağır çöker üstüne, en derin yerlerine
filizlenir, dal verir, kök salarsın
suyu hasret, güneşi gecedir, talan edilmiş umutların
her vuslat gününe gün saydığın takvime
şimdi, özlediğin her güne bir çentik atarsın
yor güzelim...yor
kalbine mukayet olmamış aklını yor
söğütün gölgesinde kurulan düşler
dalları yerde, unutulmuş iğde kokulu günler
zaman içinde nağme olur, ayrılığa ezgiler

(IV)

uyandın mı...
Şimdi etrafına iyice bir bak
Köküm hâla üstünde yastığım
Kalemi üzerinde, yarım kalan iki satırım
...ve odaya şınmış çekilmeyen kahrım
çaresizliğin kör yerinde, aldığın son gülü göğsüne tak
senin yerine de atan bir kalp var içinde
gidiyorum...muhtelif zamanlara doğru
benden arta kalanlara iyi bak
En doruğunda gitmesini bilmeli, sevmelerden
haz yok gerçekte yalanın beyhude sevişmelerinden
bir nefesine can verdiğim geceler de nerdeydin, şimdi
bensiz rüyalara kahpelik eden gecelere bak....

25.01.2008

Afet Ergü Şaşmaz

<object width='300' height='110'><param name='movie'
value='http://media.imeem.com/m/hFn7YYtKnu'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed src='http://media.imeem.com/m/hFn7YYtKnu'
type='application/x-shockwave-flash' width='300' height='110'
wmode='transparent'></embed><a
href='http://www.imeem.com/people/buK-E1/music/vjHeAvhW/alaturka_gitar_simdi_u
zaklardasin/'>Alaturka Gitar_Simdi Uzaklardasin - </object>

Afet Ergü

İhtilal Günlerimi Yaşıyorum

Yok artık....bitti
Denizimi bulandıran yalanlar
Sayfamı karartan riyalar
Hepinizden kurtuluyorum
Veda etmek geçmiyor aklımdan
İçimden gelmiyor, eşyalarınızı toplamak
Yoksunuz artık
Yarım bıraktığınız romanımda
Sonu baştan belli finaldiniz
Geldiğiniz gibi değilse de
Şimdi çekip gittiniz...
Düşün yakamdan!
Sızlanmalar
Pişmanlıklar
Unutmalar...
Tek taraflı feshediyorum
Bozuyorum berdeli
Bir benden kurban yıllar
Bir sizden kurbanlık acılar

.....
Yargıladınız
Yıprattınız
Darmadağın yaşattınız
Yok artık üzülmek
Yok ağlamak
Yok maskeler takmak
Darbemi indiriyorum
Koparttığınız fırtınalara
En sert iklimlerimle...
Aşıyorum sizi, zaferim mübarek ola
Taşıyorum sizi, omuzlarda
Ödüyorum sizi, zararlarınızla
Yalnızlığım kur yaparken
Naif gecelerime
Başkaldıran uykularımla izliyorum...
Bir yandan
Elveda şiiri yazıyorum
Bir yandan
Nadide devrimlerimin zevkiyle
İhtilal günlerimi yaşıyorum....

Afet Ergü

İmtihan

"Buda benim imtihanım yar

Seni karşıma çıkaran Rabbim; seni gönlüme düşüren kudretiyle beni sana, senide bana imtihan eyledi... sen üzerine vazife gibi sevdin ben nasibime düşeni sevdim... Sen gücün yettiği kadar sevdin, ben gücüme gideni bile sevdim...

Çok bilirim ben; göz yaşlarımın yağmurlara karıştığı geceleri... ancak böyle unutuyorum yağmurda ıslandığımız geceyi...

O yüzden kıymetlidir gecenin bir vakti ettiğim dualar... Çünkü gözyaşlarımla alırdım abdestimi... Bu yüzden kıymetliydi bende sevdan.. çünkü Aşktan geleni Hak tan gelenle bir tuttum... Hesabını veremem sonra diye ne sırtından vurdum, ne yüzüne vurdum.

Sen benim imtihanımdın yar...

Yaraladığın yerden Yaradana sığındım... Kırıldığım günlerde isyanıma değil vicdanıma koştum... ve kaç vedalara sığdırdım imkansızlıkları ve kaç kere duvara astım durduramadığım zamanları... İmtihan bu dedim ve sustum ve sonra meleklerle bıraktım kanadı kırılan umutlarımı...

İstemem isteyemem üzülmeni, elemini kederini... sen bilmezsin ama üstüne simsiyah bulutlar gezerken, ben seni dualarımda akladım... Kıyamadım sana da kendime de çünkü bu sevdanın saflığı, hayatın tüm kirlenmişliğine ve kirletenlere rağmen tutunduğum tek daldı... Tüm benliğimle sevmeyi, seilmeyi, mutlu olmayı sende öğrendim seninle öğrendim...

Ve şimdi... Gözlerim dalarken, bir şarkı dinlerken veya bir şiirle seni yazarken; Anılar gelir aklıma... Ve onları bir daha yaşayabilme umudu değil, onları bir daha yaşayamama hüznü çöker üzerime...

O zaman işte bir kez daha anlarım bu sevda bana imtihanmış diye... Biliyorum, bir gün sende dua edeceksin "beni unutmasın" diye... o zaman anla o zaman hisset yüreğinin kıyısına vuran hüznlerimi o zaman anla bu imtihandan nasıl geçtiğimi...."

Afet Ergü

İnsanız biz! ! ...

Her yer dolmuş top,tüfek,kan ve can,
Bir avuç toprak için ne millet kalmış ne vatan,
İster hristiyan olsun,ister alevi isterse müslüman,
Sonuçta yalnız gönülleri aynı olan insan...
Durdurun artık bu kavgaları,bu savaşları,
İnsanız biz insan! !

Nereye baksam cansız bedenler,
Solgun yüzler,buruk tebessümler,
Acının nasırlaştırdığı kalpleri yüzüne vuran o yüzler,
Sanki ' yeter artık' der gibi o gözler,
Hani o 'insan hakları bekçileri' hani şimdi neredeler?

Ne sevgi kalmış,ne sağduyu,ne vicdan,
Kin,nefret,öfke herkesin ağzından çıkan,
Sen ben kavgasıdır sürüp giden,
Yokmu bunlara bir dur diyen,
Tek umudumuz yalnızca yaradan...

Herkes savrulmuş bitr taraflara,
Kimi zevki sefa,kimi derde deva,
Kiminde ne kaygı var ne tasa,
Kiminin ise okuduğu hep aynı fetva...

Gökten artık yağmur değil bombalar yağıyor,
Ne evler yanıp ne canlar alıyor.
Dedikleri gibi ateş düştüğü yeri yakıyor..
Alev alev yanan meydanlardan geriye,
Kopuk bir bacakla,bir çift pabuç kalıyor.

Ar,namus,haysiyet kalmamış insan denen yaratıkta,
Örnek olduğumuz çocuklar bizi ayıplamakta,
Yolsuzluk,rüşvet,rezalet bini bir para,
Onurlu erdemli yaşayanlar ise utanmakta,
Hak hukuk deseniz oda alınmış ayaklar altına,
Herkesin kanunu kendi kitabında....

Nedenleri nasılları bırakın artık bu saçmalıkları,
Şu fani dünyanın ne yazı kaldı ne baharı..
Elimizde herşey yapmakta yıkmakta,
Yollar çareler uzadıkça ömürler kısalımkta,
Binlerce insanın ne vatani kaldı ne mezarı...

Gözümüz tok gönlümüz aç olsun,
Düşmanımız değil,dostumuz çok olsun.
İhtitarı,genci,kızı,kızanı; hepsinin de aynı duası,
Uçurtalım beyaz güvercinleri,
kahrolası savaşlar yok olsun...

Bir lokma ekmek bir yudum sevgi aslında,
Mutlu olmasını bilene yeter insan olana,
Nedense hep aynı şarkılar aynı güfteler,

Yaşamasını geçinmesini bilene,
Bu dünya hepimize yeter....

Ayırmayın çocukları yuvalarında kalsın,
Koparmayın çiçekleri dallarında açsın,
Öldürmeyin sevgileri yüreklerde yaşasın,
Bırakın toprağı,denizi,havayı!
Bırakın bu dünyayı dünyada kalsın....

Yazıktır bu masumlara bu çocuklara,
Gelin tek bir yürek olalım tek bir can,
Durduralım bu kavgaları,bu savaşları,
Çünkü insanız biz insan! ! ! ...

ocak-1995

Afet Ergü

Kaburga

Beni merak etme, iyiyim ben
Ara sıra uykum kaçıyor o kadar
Gördüğüm rüyalar bile sabahtan
Belli ki sebebi kahrolası yastıktan

İyiyim ben iyiyim...
Sanki hayalinden kalma devşirmeyim
Radyoda bir hicaz, nefesimde bir naz
Öylesine güne gün devirmekteyim

Sen düşünme hiç beni
Ha, soracaksan illaki
Üzerine afiyet kalp kırıklığım var
Bir de sol yanıma kaburgama dar
Sanırım kör olası havalardan
Yada ummadığım eşref-i mahlukattan

Diyorum ya sen düşünme beni
Zeki dinlerim hep;
"Unuturum diye yorma kendini"
Sonra yürürüm yağmurda
Üzerimde annemden kalma şal
O zaman anlarım en vefalı yar
Yani ben iyiyim böyle...
Beni bırak unuttuğun yerde
Sen gittiğin yerde kal

Afet Ergü

Karar Verdim

Baktığım her yerde, soluduğum havada sen varsın
Aslını ihsan ettim, hatıraların seyrimde kalsın
Sanki her an bana döneceksin, tekrar seveceksin
Yani...bıraktığın gibi, avuntularıyla aklımdasın...

Neler yaşadım neler, nasıl da savaştım
Çok uğraştım didindim çabaladım
Aşk, sevgi, umut ne varsa yaşadım
Üzüldüm, sevindim, fazlasıyla ağladım
Ama...olmadı

Pişmanlığımı nakış nakış kalbime işledim
Sabrettim, azmettim en güzelinden hayal ettim
Unuturum diye başka kalplere girdim
Senden sonra, bende sileyim dedim
Olmadı...olamadı

Biten her umudumun yerine, yenisini koydum
Mutluluğa aç ken, ben hep hüsrarla doydum
Yerime dar oldum, en sadığından yar oldum
Senden kopmayım diye dost kabilinden yorulduğum
Yine olmadı...

Sevgim nefrete, nefretim sevgiye dönüp durdu
En kıymetlisinden güllerimle, günlerim de soldu,
Mazimde keşkeler den çok iyikilerim oldu
Benden buraya kadar, bu aşkın miyadı doldu

İnzivaya çekilmiş boranlardan
üzerime yağın ince ince karsın
Biliyorum... sen eski sen değil, ellere yarsın
Biliyormusun...bende bıraktığın ben değilim
Karar verdim artık, benimde yaramı eller sarsın

18.08.2007

Afet Ergü

Kelebek Aşkı

<a href='http://s39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/?
action=view&t=burgundy_flowers-1.jpg' target='_blank'><img
src='http://i39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/burgundy_flowers-1.jpg'
border='0' alt='Photobucket'>
<center>

Biri olsun istedim
Güneşin doğuşuna,ikindi yağmurlarına
Gözleri dalarken, aklına düşeyim
Hani, meçhul sebeplerden öfkelenir
Olmadık şeye sevinirse
Gözlerinden ben geçeyim...
Bir iç çekse, en dar zamanında
Dalıp gitse yorgun yarınlarına
Efkârına gölge düşüreyim...
Olur da, yolu düşerse özlemlere
Tanıdık sevda köşelerine
Ansızın çıka gelse, gecenin bir yerinde
Kalben hürmet edeyim...

Biri olsun istedim...
O nefes aldıkça ben vereyim
Varsa...kenarda kıyıda kalmış
Anıları, onu üzenlere hibe edeyim
Bir selam çaksa umutla geleceğe
Rütbesinde 'ben' olan hayalleriyle
Umutunu bittirdiği yerde
Hayallerinden, süzülüp geleyim...

Biri olsun istedim...
Kahveme bahane ararken
Kalp kırıklarımı rüzgara savururken
Tam da sevmeyi unutmuşken
Çıkıp gelse...
Bensiz gecelere sitem etse
Hesapsızca başıma omuz verse
Hissetsem, boğazı düğümlenirken
Duysam, sevdiğini fısıldarken
Ve, tam da gülmeyi unutmuşken
Bir çıkıp gelse...

Biri olsun istedim...
Hep beni sevsin, hep beni düşünsün
Benimle yaşasın, benimle ağlayıp gülsün
Aldırmasın gitmelerime
Onu çağıran, yar kokan ellerime
Yere göğe sığmasın sevinci,
Kederleriyle sevdama gömülsün

Biri olsun istedim...
Ömür bitmeden, vakit dolmadan
Sabırla büyüttüğüm güller solmadan
Zamansız sessiz sedasız

Bu bekleyişler umutlara vefasız
Biri olsun...
Aşka gelsin, dile gelsin, şaha kalksın
Kelebeğin kanadından kıskansın
Şuursuzca yüreğime konsun
Varsın, aşkı bir günlük olsun...

17 Ocak 1997

Afet Ergu Şaşmaz

<a href='http://s39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/?
action=view&t=kelebek16jm1-1.gif' target='_blank'><img
src='http://i39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/kelebek16jm1-1.gif'
border='0' alt='Photobucket'>

Afet Ergü

Kelepir Hayat Var..

Satılığa çıkardım,
İlk sahibinden
Kelepir hayat var...
Lebiderya hatalar
Kullanılmamış çıkarlar
Verilmemiş kararlar
Ve...arka bahçesinde
Kaybolan yıllar var...

Meraklılarına duyurulur
Müstakil acıları
pazarlığa açık sancıları
Uzun vadeli umutları
Lakin...kapanmayan yaraları var...

Yok mu alan
Yok mu satan
Kadri bilinmemiş emekler
Bedavaya gitmiş zahmetler
Canımı yakıyor be gülüm!
Canımdan alıp gidenler...

Var mı, mutluluğa takasla alıcı
Yastık altı hikayelerim
Yedi düvele miras anılarım
Şanıma emsal göz alıcı...
Var mı alan
Var mı satan
El değmemiş,
Hovarda duygularımın
Tarumar olmuş ömrümün
En güzel yerinden...satılık
Kelepir hayat var...

15.10.2007

Afet Ergü

Kırk Yaprak

Güz akşamlarına borcum var benim
Bahçeme savurduğu kırk yaprak
Takvimlere inat
üşenmedim, saydım bir bir
Her yıla eşittir bir yaprak
Mazareti yok ki zamanın
Sormaz geçip giderken
O 'na ödüldür de, bana cezamıdır
Hesabı ödenmemiş yılların...
Ardıma baktım kırk yıl
Önüme baktım...bilmediğim hayat
Söyle bakalım, bana neler sakladın
Kederim sen den
Neşem sen den
Bir dilek tutuyorum bu gece
Vakitsiz çiçek açtıran bahardan
Alacağım var benim
Her muma, mum olmuş yüreğim
Korkunuz olmasın
Bütün hesaplar benden...

17.01.2008

Afet Ergü

Kör Bıçak

Hangi kör bıçakla kestin,
Hayallerimin iplerini?
'Tacir'olabilmek içinmi,
Sattın umutlarımı?
Ne vakit buldun da,
Darağacına astın anılarımı?
Hangi sevdaların günahına giripte,
İhanetle kıydın nikahını?
Ne yaptın da yolunu değiştirdin,
Senden yana olan kaderimi?
Nasıl da yoksaydın,
Yoktan yarattığım mucizelerimi?
Acılarıma koyduğun ipoteklemi,
Elimden aldın hasretimi?
Kime sordun da sınır dışı ettin,
Bendeki benliğimi?
Kimin haddine düşmüş,
Sorgulamak, sensizliğimi?
Girme artık yasaklar koyduğum,
Sevgi mahallime...
Taşın altına koyamadığın elini,
Şimdi vicdanına koyda bir dinle...
Dinle de anla, anla ki,
Son birkez söyleşin sana,
Seni nasıl sevdiğimi! ...

Afet Ergü

Kör Kuyular

İnmişim kör kuyuların dibine
Kör kandilim, beni indirenlerin şerefine
Küfürlerim lügatıma dar gelir
Kuyunun halatı az gelir
Eklesem bir birine

Soruyorum, benden ne istediniz
Aklım alımıyor, nedir hikmetniz
Almışım vermişim size ne
Gül baharımda gül den ettiniz

Satayım, kederden mihenk taşı
Neyleyim, günahlardan mahmur başımı
Vakurdur sitemlerim aşka gelir
Dertteyim, silen yok ki göz yaşımı

Cümlenizin haberi olsun
Sefalarımın azabındayım
Sevinmeleriniz boşadır
Mehveşlerin gazabındayım

Arzularım bendedir, yaşar kendime
Anlatırım derdimi üç satırlık bendime
İnmişim bir kere, dipsiz kuyunun birine
İnadına sabır ekmişim
İnadına vurgun yemişim
Ben bu hayatın....en dibine...

05.09.2007

Afet Ergü

Körebe

Bak hayat; fazla oynama benimle
Bildiğim tek oyun zaten "körebe"
Ne esas kız ne esas oğlan
Ben hep kör oldum sen ebe

Afet Ergü

Kumdan Kale

Yine günaha hazır sakıncalı hallerdeyim
İflah olmaz bende ki sancılı günler
Zira kumdan kale hayallerin tiryakisiyim
Söz geçmiyor kahrolası me rebime
      bir kere el oğlunun endazesi
Ne kadar soksam da cehennemin en dibine
Nasıl da yak  ıyor oynayan bedenlerin mezhebine
Mavzerime doldurdu um kelimeler bekleye dursun
Ben savrulan kum taneleriyle ihtilaldeyim
Ve korkmalısınız en ücra  fkelerimden
Dalgaların kahpeli ine inat tayakkuz halindeyim

Afet Ergü

Laf-ı Güzaf

İnsanın bir; sevdiği olmalı, sevildiğini bilmeli mesela.

Bir beklediği veya bekleyeni olmalı en azından.

Biraz umudu, bir tadımlık mutluluğu, az hayalleri hatta kısa da olsa güzel rüyaları olmalı insanın.

Mevsimi bahar, rengi beyaz, korkuları az, harfleri "aşk" olmalı

Bazen bir türkü de, bazen bir çocuğun tebessümün de veya bir meftunun duasında olmalı insan

Gerisi laf-ı güzaf

Afet Ergü

Mavi Hüzün

<P style='FONT-SIZE: 20pt; COLOR:black; FONT-FAMILY: Impact'>

Yer gök mavi
Deniz mavi
Gözler mavi
Düşler mavi
Ben asi bir hüzün
Düşlere yüz çevirmiş yüzüm
Neyzen bakışlı diyor rüzgâr bana
Baharla hazanı harman etmiş yüreğime
Ben serçenin kanadına değdikçe
Hayallerim, güz ayazına zincirsiz bir köle
En asil dalgalar
Fahişelik yaparken kayalıklara
Dua etmek gelmiyor içimden
Son yapraklarına kurşun sıktığım
Toplu papatyalar mezarına
Bakir sayfalara bırakıyorum
Kutsanmış kelimeleri
Ve...
Gecenin koynuna sığınıyorum
Dudaklarımdan kovulmuş son sözüm
Siyaha tahammülüm kalmadı
Bende maviye çalan bir hüzün

22.03.2008

<object width='300' height='80'><param name='movie'
value='http://media.imeem.com/m/f_gWtF0S90'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed src='http://media.imeem.com/m/f_gWtF0S90'
type='application/x-shockwave-flash' width='300' height='110'
wmode='transparent'></embed></object>

Afet Ergü

Mazimden Kalan Sermayesin...

Bu kadar zormuydu,
Yitik umutlarımı ihya etmek..
Yada bu kadar mı kolaydı,
Cevher gibi sakladığım,
Masumiyetleri mi ertelemek..
Dilin oya gibi işlerken, kelimeleri ruhuma,
Ruhun, onlara can vermekten acizmiydi?

Ve.....ne yazık ki,

Zincire vurduğun benliğim,
Bir o kadar sana esirdi..
Sanki bir inanmışlık,
Şimdi bir aldanmışlık,
Çökmüştü yorgun düşen omuzlarıma...

Ve....hatırlıyorum da,

Bir ırmak gibiydin içimden geçen,
Sanki bir masalın,
Derinliğinde kaybulmuştu,
Sana yüreğim....
Nasıl da çırpınırdı, nasıl da hoyrattı,
Sana direnişlerim...
Teninden, kokundan mahrum kalmasın,
Uzaktan da olsa sevmelerinden nasibini alsın diye,
Nasıl da, pejmürde yaşardı yüreğim

Yatağım yastığım şahidimdir benim,
Her daim ağlatırdı beni gelmeyeişlerin,
Geceyi delip geçerdi,
Yokluğuna mihlänmiş gözlerim..
Bir sesine, bir nefesine
Köşebaşında bekleyen ümitlerime,
Hasret kalmasın diye,
Nasıl da her gece dualarla,
Miraca çıkardı ellerim...

Ve.....kahretsin ki,

Satmışım ben böyle sevdayı! ...üç kuruşa,
Dediğin zamanlarda,
Satılmış sevdanı beleşe taşıttın
Yıllarca sırtımda..
Dahada yetmedi.....
Med-cezire benzettiğin hayatımı,
Kurban ettim, sehavet duygularına....

Ve.....şimdi,

Umursamazlığımın rehavetindenmi,
Boşvermişliğimin selametindenmi,

Bir sukuta, bir huzura vardım yıllar sonra,

Yani bir hüzzam eşliğinde,
Mazimden bir alıntı gibisin,
Defalarca okuyorum seni,
Okudukça anlıyorum ki,
Ufkumdaki yeni aşklarına, sermayesin...

07.08.2007

Afet Ergü

Meğer

Bir baktım ki;
"iyi niyetimi" kaybetmektense "iyi niyetimden" kaybetmeyi biriktirmişim meğer...
Sonra dedim ki;
Boşver, kimine "gerçekten" değer, kimine "sadece" değer!

Afet Ergü

Mihman Gülüm

<a href='http://s39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/?
action=view&t=Kabarcikli_Gul-1-1-1.jpg' target='_blank'><img
src='http://i39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/Kabarcikli_Gul-1-1-1.jpg'
border='0' alt='Photobucket'>

<object width='300' height='110'><param name='movie'
value='http://media.imeem.com/m/N4whbC2LXr'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed
src='http://media.imeem.com/m/N4whbC2LXr' type='application/x-shockwave-flash'
width='300' height='110' wmode='transparent'></embed><a
href='http://www.imeem.com/melye/music/mCxm8H2x/enstrmentalalaturka_gitar_fikr
imin_ince_gulu_enstrmen/'>Fikrimin Ince Gulu ENSTRUMENTAL -
ENSTRUMENTAL-Alaturka Gitar</object>

Afet Ergü

Mühürlü Dudaklar

Sana geç kaldığımın resmidir
Bana uzaktan bakan diyarlar
Benden uzaktır bu
Sonu gelmez sevdalar...
Başboş serseri değil
Huzur arayan duygular
Kanadı yok
Mecali yok
Sırdaşı yok
Ayrılıklar rüçhan olur
Tezkeresinde tarih sondur
Yaşayamassın
Doyamazsın
Hayal perdesine kelepçelenir
Kilidi kimdedir ne çare
Aklına amade emirler son çare
İstesende kopamazsın

Giden ayaklardır
Tükenen kelimelerdir
Geçen, getiremediğin zamandır
Bakmaya kıyamadığın değil
Yüzünü sakladığın bir aynadır...
Çesaretin yok soramazsın
İkametinde aşk-ı memnu yazsada
Adresinde bulamazsın
' dönülmez akşamın ufku '
İlham olur...dönülmez bu yolların sonu
Mühürünü vurur dudaklar kader diye
Kadersizdir sancılı sevdaların sonu....

03.09.2007

Afet Ergü

Mülteci Geceler

Karanlığın ortasında
Kristalleşmiş ayın şavkına sordum seni
Ebruli rüzgarlar dizerken/dizeleri
Satır/satır dudaklarımın arasına
Bestelediğin firari şarkılara sordum seni
Tövbeliyken ruhumun ilahi arzularına
Ertelenmiş düşlerimde bozdum yeminimi
Anlasana! ! !
Gecenin dili acımasız
Nasıl bir sızıdır bu sancısız

Yalnızım
Korkuyorum
D/üşüyorum
Ürperiyorum
...Ve sen
_____halâ yoksun

Beni yargıladıkça mülteci gönlün
Hücrelerime kadar yağmalanırım
En soylu damarlarım utanır kanamaya
Gitme, geldiğin yerlere
Biliyorum/farkındayım
Bütün ihtimalleri birer birer
Yolcu etmiştim gittiğin yerlere
Bilir misin?
Gözlerine mil çekilmiş hasretlerin
Feneriyle yokluğunu arardım
Duyabilseydin sessizliğimi
Yalnızlığı şerefine diye
Nasıl da yudum yudum içtiğimi
Bu kadar günahkar olmazdı sevaplarım

Gün ağarıyor
Şafak belirliyor, belirsizliklerimle
...Ve ben
_____halâ yalnızım

Korkuyorum
D/üşüyorum
Düşünüyorum
...Ve sen
_____halâ yoksun

20.04.2008

Afet Ergü

Müsadenle

Hadi gel seni daha çok seveyim
Müsadenle
Sol yanına bir geçeyim

Bakma öyle şaşkın şaşkın
Bırak ta
Aşk nasıl yaşanır meşk edeyim

Yaslan şimdi arkana
İyice bak gözlerime
Ne görüyorsan
Mürekkep olsun sözlerime

Bak hala duruyor miskin miskin öyle
Haydi kalk ver elini
Benimle yaşa sevdanın gerçeğini

Yani diyorum ki;
Boşuna direnme adamım
Ben ne Aslı ne Leylayım

Velhasıl;
Sensiz geceler en büyük kayıp
Mecnun senden utanır
Vallahi seni özlediğim günlere ayıp

Hadi gel seni bir kez daha seveyim
İlla ki incirleri bekleyeceksen
Müsadenle
Ben bi küfür edip geleyim

Afet Ergü

Müsadenle...(Anneme)

'Anacım' diyemiycekse...bu dilim
Dinmeyen yaşlarıma acizse bu gözlerim
Bil ki, bütün sevdaların üstünde
Sana hasret yüreğim...
Ruhum hazırdır şefâatine
Bitermi hiç muhtaçlığım şefkâtine
Kederliysem, ezan sesleri sebebim
Bakmayın, borcum vardır hayata
Nefes alan biçâre bedenim...
Ellerini öpemiycekse ellerim
Söyleyin...bayramları neyleyim...
Rabbim bir yer göster bana,
Mahşere düşecekse yolum,
Müsadenle alıp başımı gideyim...

Aralık / 2001

Afet Ergü

Ölümüne Sevdim Seni..

Bir seni sevdim ben, bir de seni,
Sonra yine seni ve tekrar seni,
Öncesi de sonrası da hep sen....
Hani yağmurun altında ıslanırsın ya,
Sırılsıklam!
İşte öyle, iliklerime kadar sevdim seni...
Geçip giden yılları bana geri verseler,
Uzayan yolları ayağıma halı diye serseler,
Seni sevmekle meşgul olduğum o zamanaları,
Geri çevirseler,
Yine seni severdim seni...
Alnıma yazılmışsın bir kere,kaderimsin,sebebimsin...
Hani yağmur sonrası 'toprak kokusu' yayılır ya etrafa,
İşte öyle içime sindire sindire sevdim seni...

Bir daha gelsem dünyaya,
Yine sen olurdu nasır tutan yüreğimde.
Hasreti bile yok saydım,kederi hep arkama attım,
Yokluğunda bile, acıma biraz şeker kattım,
İşte böyle, görmesem bile gönül gözüyle sevdim seni...
Bir gün beni benim kadar sever misin,
Bilemem ama, bana bir dönsen beni bir sevsen,
Yemin ederim sana, bir daha severim seni yeniden...
Hem de öyle laf olsun diye değil!
Ta içten en derinden...
Hataysa bu olsun,sevmişim bir kere,
Ben bu yoldan dönemem...
Ağaçlar önümde eğilse,taşlar dile gelse
Vazgeç! diye,
Mümkünü yok ben bu sevdadan vazgeçemem...
Hani toprak çağırır ya insanı,
Hani ecele teslim edersin ya canını,
Hani hesabını verirsin ya, bedelini kaderin,
İşte ben de öyle,ölümüne sevdim seni....

Afet Ergü

Ölüyorum

Niye bu kadar seviyorsun diye sorma
Seviyorum işte
Bahanesi yok
Düşlerin düşüncelerin
Arınıyorum duru/lanıyorum
Aşkın saf haliyle

Bakma
Kuru gürültü kalabalığıma
Sessizce mihrabına bakıp
Yalnızlığımı sek içiyorum

Ve bil istedim
Her gece her hece
Sırılsıklam şiir olsam da sana
Gün be gün
Ağladığım yerden kuruyorum

Ve an geliyor
Öyle bir özlüyorum ki seni
Öyle bir canın burnuma geliyor ki
Hücrelerim tek tek ihtilal yaşıyor
Sonra ana avrat
Gelmişine sevmişine şükrediyorum

Aldanma sen yine de
Militan ruhumun
Arsız dirilişine
Yavaş yavaş
Beni unuttuğun yerden ölüyorum

Afet Ergü

Saat Zamanın Bir i

Saat sabahın ikisi
Geceyi yokluyor yine
Sensizliğin gölgesi
Nereye saklandı bu
Akşamdan kalma uykular
Ne geldiği belli ne gittiği

Eskiden böylemiydi
Dilek tutup yıldızları saymazdım
Öyle masumdu ki umutlarım
Geberirdim de büyümek için
Bir çocuktan geri kalmazdım

.....

Saat sabahın beşi
Ne zaman unuttum ben
Ne zaman gördüm en son
Yüzünü sana dönen güneşi
Kağıt kalem yerini bellemiş
Kelimeler suskunluğun kölesi

Ve şimdi

Sen unuttuğum ibadetim

Ve ben

Kimbilir hangi yarınlara gebeyim

Ve inan

Ruhum sana oruç tutarken
Hasretimi hayalinle besledim
Oysa ne güzeldi
Senden öncesi
Bir et, bir nefestim
Belki ulaşılmazdım
Belki bir hevestim

.....

Saat zamanın bir/i
Ben geçmiş zamandan biri
Yürek serşeri yürek zemheri
Darmadağın yine her yer
Nereye bıraktım ki sen/sizliği...

23.05.2013

Afet Ergü

Salı Pazarı

Bir kadın var hayalimde, yıllar öncesinde...
Takvimde ki tarih yetmişdört
Kadın da varsın olsun sanki otuzdört
Ona sorsan en güzel yaşı
Acaba güzellikleri yaşamış mı...
Mevsimin son hazanı, havanın en ayazı
Yorulmuş yada üşümüş
Anlamıyorsun, halinden ne var
Yüzünden belli, hüzünlüğü çilesi
Ellerini kavuşturamıyor ki ısıtmaya
Bir elinde sefertası diğerinde filesi...
Hava karardı kararcak
Hızlandı adımları, hızlanınca
Farkettim sırtında hafif bir kamburu var
Ve.....kimbilir o kamburda ne hayatlar var
Ona sorsan en kötüsünden hallice
Telaşından belli, filesindekileri
Tez vakit götürme derdinde
Sanki tek derdi tenceredeki aşımı
Soğandan diyecek bebelerine
Gözündeki bitmez yaşını
Fabrikada dalıp dalıp gitmekte
Yine o gözleri...bir kurtuluş aramakta
İçinin sıkıntısı, yürek daralması
Çekilirmi....arada bir sigarayla kavuşur elleri
Anayı babayı kocayı havale etmiş Allaha
Ha iplikleri ha derdini dokumuş tezgaha
Yağmur başlıycak gibi
Kadının hayali hala aklımda
Üst baş, perperişan
Belki kapı komşusundan
Belki bit pazarından
Ama şimdilerde kaybettiğimiz
Bir edep bir haya akıyor mantosundan
Öyle bir dalmış ki
Sokaklarımı karştırdı
Düşüncelermi çarpıştı
Kendide durdu, belliki oda şaşkındı
Bir yol çıktı karşısına
Kondusundan bebelerinden ayırdı bu yol,
Belliki yolu, değildi bu yol
Zordu hayatta kalmak
Zordu karın doyurmak
Zordu kadın olmak
Ya gidecek
Kaderim buymuş diye salı pazarına
Yada...
Kaderinin cilvesiyle et pazarına...

20.08.2007 - (1974)

Afet Ergü

Sanadır Yâr

Sanmaki bu şehir sensiz yoldaş bana...
İki dudağımın arasında tadın
Tenimde kokun var halâ
Menekşelerin ahı mı var
Haziran yağmurlarına
Her an susmaya mevzilenmiş
Sözlerin sırdaş bana...
İki cihanda mahzun gözlerim
Yüreğime sızan alın terim
Sanadır yâr
Yâr olmadı bana senden kalanlar
Ben vuslatı beklerken
İçimde hep sen birde yalnızlığım var...

Afet Ergü

Saramadım Yaralarımı

Bir yürek yangını var
Yarası sarılmamış
Yarası saklanmış
Mecaz olmuş merhemini bekleyen
Bergüzarların, yarım kalmışlığı var

Cezvenin kırk yıllık kahvesine
Kahvenin vazgeçemediği bahanesine
Birde bu bekleyişlerin
Başını alıp gitmelere
Yanmışlığı var...

Tutkunun alevlere mihneti
Alevler sanki rüzgarlara inci gibi
Rüzgarların akibeti kasırgadan belli
İhtiraslı dansları var

Yaşanası zamanların tam ortasında
Geçmişe gelmiş kurban eden
Yılların arasında
Hafife alınmış duyguların
Ağırlığında ezilmiş hicranların
Hüzünlerin,
Kokusunu elinden aldığı reyhanların
Yangın yerinde saltanatı var

Bir yanmış yürek var ki
Bu yangınlar öyle için için yanar ki
Suyun ateşe gönlümü var
Bugünümün, dünden haberimi var
Ne bu gönülsüz sevdanın hayrı,
Ne sevdalar var benden gayrı
Ne de benim sana hükmüm var....

15.09.2003

Afet Ergü

Sardunyalar

Bir ben kaldım gecelerden
Yalnızlığımaydı itirazlarım
Bir adım öte de duran
Hasretimeydi isyanlarım
Yanımdaysan eğer,
Makbuldü bu varlığım...
Sen gitmelerin hesabını yaparken
Ben hesapların gölgesinde yaşarken
Bir sen vardın ki,
Nefesime sebepim...
Uykulara öksüz kalmış geceler
Şahidim...
Bir ben kaldım gecelerden
Papatya falından son yaprak
Mağrurca gidişini seyreden
Asi bir kısrak..
Ne bilsin ki bu can,
Gün gelip...sensizliği
Sardunyalardan soracak...

20.10.2007

Afet Ergü

Sayende

Elem şarabından bir yudum içtim
İnan,kadehte durduğu gibi değil
Yek ten sarhoşum
Bu gece...
Üstüne,keman taksiminden
Bir de fasıl geçtim
Anladım ki, Mevlamın takdiri değil
Kuldan bulmuşum
Bu gece...
Baktım, masada mektupların
En vefalısından seçtim
Pulsuz, adresi belli değil
Seni satırlara sordum
Bu gece...
Gel gör...nasıl da
Günahına damardan girdim
Kaderime yazılanlar,
Bildiğin gibi değil
Okurken yorulduğum,
Bu gece...
İçimden geldi, senden ziyade
Bir kâğıt bir de kalem seçtim
Bil ki, değerini iki satırdan öte değil
Mümkünse mısraların önünde eğil
Sayende şair oldum,
Bu gece...

12.11.2007

Afet Ergü

Sebeğim Olacak

<a href='http://s39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/?
action=view&t=gzya_resimler-1.jpg' target='_blank'><img
src='http://i39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/gzya_resimler-1.jpg'
border='0' alt='Photobucket'>
<center>
Her biri sabırsız, her biri birbirinden zâlim
El aman diyor düşlerim, sözden anlamaz hâlim
Ab-ı hayata kanmış bir kere dilim, uslanmaz dertteyim
Geçip gitmeden alın başımdan dostlar
Katilim olacak bu yıllar benim..

Karartılmış dünlere inat bugünün kandiliyim
Hâtrın zulmü cüretkâr, vefayı saklayan bir yârim
Tükenmişse cümleler, ben sözün bittiği yerdeyim
Takvimlere düşmeden alın başımdan dostlar
Celladım olacak bu yarınlar benim..

Bir ömür biriktirdim, harcamaya yeter bir nefesim
Yaşadığım anbean mevta olmadan mekanı cennettim
Dantel misali işlenmiş, korkuların kıyısına cesaretim
Mazime saltanat kurmadan alın başımdan dostlar
Gardiyanım olacak bu anılar benim...

Serde gitmek varya! ertelenmiş kararların ihlâlindeyim
En bıçkın çağında düşünceler, ne gökte ne yerdeyim
Perde perde inmiş gözlerime huzur, huşu halindeyim
Beni benden almadan alın başımdan dostlar
Sebeğim olacak yarınlara kelepçelenmiş geçmişim...

03.08.2008

<object width='300' height='110'><param name='movie'
value='http://media.imeem.com/m/OBhuWgGU-K'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed
src='http://media.imeem.com/m/OBhuWgGU-K' type='application/x-shockwave-flash'
width='300' height='110' wmode='transparent'></embed><a
href='http://www.imeem.com/people/aalhmk/music/eYUn53Py/serhat_keman_hicaz_p
a800/'>Keman Hicaz..(pa800) - SERHAT</object>

Afet Ergü

Selvi Ağacı

Var mı bileniniz?
Özlemin olmadığı, hasretin çekilmediği,
Bir yer...bir şehir...yada bir mekan...
Çok dardayım...efkardayım...
Bir gülün dalın dan, bir kelebeğin kanadın dan,
Bakıyorumda şimdi,
Ben hala vuslatı bekleyen baharda yım...
Var mı peki haberiniz?
Beni soran dan, bu hale koyan dan..
Dosta düşmana selam olsun,
Var mı unutan yada hatırlayan...
Ben hala güneşi doğmayan hazandayım,
Varsa söyleyin,
Hani neresi olursa....
Bir ıhlamur altı, yada bir çeşme yanı,
Hatta gülüp geçtiğim o dilek ağcı...
Eğer huzura varacaksam,
Neden olmasın ki, bir selvi ağacı...

Afet Ergü

Sen Benim Hüzün Yanımsın

Sen benim hüzün yanımsın. Güneşin vurmadığı gölgede kalan yanımsın. Kimselerin bilmediği kendime sakladığım.

En çok ayazda kalmış olup da rüzgara savuramadığım, alıp alıp defalarca sineme sardığım yanımsın.

En çok kanayan yarama sarmaya çalıştığımı. Sardıkça kanayan kanadıkça sardığımı...

Sen benim hüzün yanımsın. Her doğan günle bir kez daha ümidimi yıkan tarafımsın.

"Olmadı olmayacak" dedirten hain düşmanımsın. "Ah çıksa gelse şimdi..." diyecek kadar kendimi kaptırdığım saflığımsın.

"Çıksa ve gelse, alsa ve götürse..." diye çırpın kanadımsın.

Ve her defasında kendime kırk kez söyleyip kırk kez yanıldığımı.

Sen benim hüzün yanımsın. Söküp atamadığım umut çiçeklerini gömdüğüm toprağımsın.

Bahar gelir yeşerir diye yağmur, çamur, kar kış demeden suladığımı. Olur da bir gün açarsın diye beklediğim sevdamsın.

Sevda çiçekleri açar mı bilinmez ama umuduna umudumu bağladığımı.

Sen benim hüzün yanımsın. Dar vakitte bulup tez zamandaki kaybımsın.

"Ne olur kal benimle" dedirtecek kadar yalvardığımı. "Sensiz hayatı istemiyorum" diyecek kadar uçurumdan kendimi attığımı.

Geceyle gündüzümü, yanlışla doğrumu karıştıran arafımsın. Sahi sen benim soldan soldan vuran yanımsın.

Sen benim hüzün yanımsın. Sensizken anlamını yitirdiğim hayatımsın.

Bütün kelimelerime yüklediğim anlamsın. "Sen" diye başlayıp da bitiremediğim üç noktamsın.

"Sen, sen ille de sen" diye durup durup nefes aldığımı. "Sen varsan ben varım" dedirtecek kadar kendimi hiçe saydığımı. Kaderi kaderime yazılsın diye her gün Yaratıcıya yalvardığımı.

Aklımda, yüreğimde ve duamda olansın.

Sen benim hüzün yanımsın. Bakışına hasret kaldığım, sesine özlemle bağlandığımı.

Özlemim, hasretim, bakmaya doyamadığımı. Bahtıma doğanımsın. Olmazsa olmazsımsın.

Nefretim, öfkem, kinim, sevincim, umudum, düşüm, rüyam, hayalim ama en çok ağlatan, en çok da kanatansın...

Afet Ergü

Sen Yusuf Ben Züleyha

Ne sen Yusuf'sun kör kuyuda
Ne ben Züleyha'yım Yusuf'un yolunda
Böyle bir aşk yaşanır mı bir daha
Ne zindana girecek yusuf kaldı
Ne sabrına sükut veren züleyha
Keramet ne aşukta ne maşukta
Züleyha'nın gönlüne Yusuf'u koyanda
Hadi gel yeniden devşirelim aşka
Sen Yusuf ol ben Züleyha

Afet Ergü

Sen! Sen! Sen! ve Yine Sen!

<BODY bgColor=#b2c2cf
background=http://www.gulevi.net/siirler/resimli/witte_rozen_achter.jpg>
sen zihnimi meşgul eden güzel şey!
sen yokluğundan var ettiğim
sen akla zarar, çözemediğim
sen uzak diyarların türküsü
sen hiç bozulmayan sevdanın büyüğü
sen yaban ellerin topladığı dağ çiçeği
sen mırıldandığım umudumun bestesi
sen hep başka bahara kalan mevsim
sen içimi ısıtan nefesim
sen salkım salkım olan sırlarım
sen imkansız kavuşmalarım
sen infaz edilmiş duygularım
sen hep aldandığım serap
sen kelimelerime en güzel sevap
sen işleyemediğim bir günah
sen en derinden çektiğim bir ah!
sen elimi uzatıpta tutamadığım
sen nerdesin şimdi diye sormadığım
sen bir bulup bir kaybettiğim
sen sende kendimi hissettiğim
sen bana sevilerini hep gizlediğin

ve...sen...

sen benimsin diyemediğim adam....

26.01.2008

<object width='300' height='110'><param name='movie'
value='http://media.imeem.com/m/uFho7gg6ZE'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed src='http://media.imeem.com/m/uFho7gg6ZE'
type='application/x-shockwave-flash' width='300' height='110'
wmode='transparent'></embed>GUL YUZUN -
</object>

Afet Ergü

Seni Seviyorum

<a href='http://s39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/?
action=view&t=seni____seviyorum-1.jpg' target='_blank'><img
src='http://i39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/seni____seviyorum-1.jpg'
border='0' alt='Photobucket'>

<P style='FONT-SIZE: 14pt; COLOR:red; FONT-FAMILY: Georgia'>
SENİ SEVİYORUM...

Seni seviyorum...evet, seviyorum
Ama, neden diye sorma
Soruların çengeline asılmış sevdaları
Sol cebine adamdan sayıp koyma

Dinle şimdi beni, sevgimin sahibi
Seviyorum seni, çünkü
Her sabah güneşin acizliğini görüyorum
Yüreğindeki sıcaklığını hissettikçe.
Sana dokunma ihtimaliyle bile,
Rüzgarsız tufanlar kopuyor içimde

Seni seviyorum...çünkü
Gözlerine bakıp, iç geçirdikçe
Aç bırakılmış umutlarımın karnı doyuyor
Vadesi bitmiş yarınlarıma gün ekleniyor
Günlerim seni sevmekle geçtikçe

Seni seviyorum çünkü
Uzak şehirlerden gelen sesin
Uykusuz kalmış kelimelerime bir ninni
Hani kayan yıldız tutulan bir dilek gibi
Seni seviyorum, çünkü
Kalbime helal edilmiş bir özlemsin
Gizli bahçemde açan,
Aşka aşikâr gül gibi

Hesapsız seviyorum seni
Dudakların tenimi keşfetmemişken
Yokluğuna, varlığınla şükrederken
Zaman, zamansızlıkla kabuğunda eziliyor.
Sevgim, masalsı düşlere yol alırken
Yorgun yüreğim, ruhunun gölgesinde dinleniyor

Seni seviyorum, nasılımı?
Her gece uykularım nöbet tutuyor,
Rüyalarının kapısında.
Gözlerim her daldığında uzaklara
Esir oluyor düşüncelerim, kalp atışlarıma
Yağmura soruyorum bazen seni
Neden yanımda yoksun diye
Kahvemi yudumlarken ellerim titriyor
Her yudumun hatrına kırk yıl ekleniyor
Hesap soramıyorum yıllara,

Geleceğin günler gücenmesin diye

Gölzerime bak, sevgimin sahibi
Birgün terkedersen hayallerinden beni
Bırakırsan tutamadığın ellerimi,
Unutursan kınından çıkmış kelimeleri
Ömre vefa olmaz ise,
Umutların boşadır yıllara serzenişleri
Birgün bırakırsan bende beni
.....Nasıl sevildiğini bilde git
.....Nasıl sevdiğimi bilde git...

<a href='http://s39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/?
action=view&t=ask.jpg' target='_blank'><img
src='http://i39.photobucket.com/albums/e174/mavigulum/ask.jpg' border='0'
alt='Photobucket'>

<object width='300' height='110'><param name='movie'
value='http://media.imeem.com/m/OPjD8J93aG'></param><param name='wmode'
value='transparent'></param><embed src='http://media.imeem.com/m/OPjD8J93aG'
type='application/x-shockwave-flash' width='300' height='110'
wmode='transparent'></embed><a
href='http://www.imeem.com/people/ayziOU/music/pvxwUUhw/yedi_karanfil_yunus/'
>Yunus - Yedi Karanfil</object>

Afet Ergü

Senin İçin!

Senin İçin

Seni anlatmaya sayfalar mı yeter,
Yazmaya bir başlarsak,aradan yıllar geçer.
Öyle bir yer etmişsin ki yüreğimizde,
Seni söküp atmaya cesaret ister...

Senki dışınla,tırnağınla kurdun bu Cumhuriyeti,
Yılların acıları,yorgunluğu var yüzünden belli...
Damarlarımız da bu asil kan aktıkça,
Hiç kimse alamaz bizden bu emaneti,
Biliyoruz bize güvenin var,gözlerinden belli..

Biz ne şanslı Milletiz ki sem çıktın karşımıza,
Öyle densizler var ki,karaçarşafı falaka istiyorlar hala!
Sen olmasaydın,böyle kafa tutabilirlermiydi acaba?
Görüyorsan eğer bu nankörleri,kemiklerin sızlıyordur mutlaka..

Hangi güç hangi kuvvet seni unutturabilir bize?
Senin için biz burdayız omuz omuza,el ele...
Haykırıyoruz buradan cümle aleme,
Biz ' Türk doğduk,Türk öleceğiz göğsümüzü gere gere'

Sen nasıl bir insansın ki, canını verdin bizim için!
Şu anda ağlıyorsam bilki senin için.
Önce vatan,önce toprak,önce bayrak dedin,
Son nefesinde bile Anneni göremedin!
Görölmüş mü,duyulmuş mu fedakarlığın böylesi?
Tersine döndürseler de dünyayı,gelmez yine senin gibisi...

Bu gençlik bu vatan uğruna, canını verir,
Biz öyle bir Milletiz ki,bir Bayrak için ölümler bile dirilir,
And içtik,yemin ettik sözümüzü tutmaya,
Geri geliceni bilseler,kundakta ki bebeler bile seninle yer değiştirir...

Bugün okuyorsak,düşünüyorsak özgürce,bu senin eserin..
ALLAH'a binlerce şükür şimdi daha güçlüyüz,kuvvetliyiz,
Biliyoruz buydu senin arzun emelin....
Yetmiş beş yıl değil yüzyıllar geçsede,sen hep içimizdesin!

Seni anlatmaya sayfalar mı yeter,
Yazmaya bir başlarsak,aradan yıllar geçer.
Öyle bir yer etmişsin ki yüreğimizde,
Seni söküp atmaya YÜREK ister!

27 Ekim 1998

Vatan sevgisi,yürek işidir! ...Cumhuriyet'in özgürlüğün ilmindedir,
ALLAH sevgisi vicdan işidir! ..kabahat de,ibadet de gizlidir

Afet Ergü

Sevgili

İstediğin kadar görme onu, duyma sesini.... İsteddiği kadar kaçsın gitsin senden, istedikleri kadar ayırsınlar koparsınlar; ne eksiliyor ne azalıyor sevgi... ne unutuluyor sevgili ne vazgeçiliyor sevmekten... Kalp herkeste var ama, yürekli olmanın yürekli sevmenin gerçek sevginin mahsülü değildir bunlar? ..

Ne yerine koyabiliyorsun, ne yerini doldurabiliyorsun.. Kaç el gezinsede teninde, kaç göz süzsede seni, kaç dil söylesede kalbur üstü sözleri, olmuyor azizim olmuyor... Yüreğinde olanın yerinde olmuyor hiç bir şey...

Kırılısanda, dökülsende, darmadağın olsanda öfken dilindedir ama aşkı gönlündedir...

Sabır ve tevekküle sığınıp, anılarınınla, umutlarınla tutunursun yaşatırsın sevdiğini de, sevdanı da...

"Kalp Sevmekten Yorulmaz, Sevene Sebep Sorulmaz" demiş ya Mevlana... O misaldir seven gönül...

Bazen ellerinde dua olur, bazen gözünde yaş olur sevgili... ama sevildiğini bilirse yaşarmış hakikati o sevgili...

Afet Ergü

Seyir defteri..

Yolcuyuz hepimiz 'hayat' denilen gemide,
Ne zaman,nasıl ineceğimiz yazılıdır seyir defterinde.
Ne bir daha yazılır nede silinir,
Kader yazar defterin etiketinde...
Kaptanımız verdi elimize pusulayı,
Gösterdi bize gideceğimiz yolu...
Kimimize göre bu yanlış kimimize doğru..
Lakin pusulayı şaşırdıkmı bir kere,
Ne yanlış kalır ne doğru...
Vicdan ve akıldır can yeleğimiz,
İyisinide kötüsünüde biz seçeriz,
Vebali yoktur kimsenin,
Sonunda hak muhasebeye,
Vicdanı akı verende,hak geçmemiş kimseye
Çok fırtınılar,kasırgalar atlatır,
Dedikya 'hayat'bu geminin adı
Kah güldürür bizi kah ağlattır,
Kaptan dediki sanmayın bu yalnızca bir gemi..
Terazinin kefesi hak yolunda olsun,
Düşünün sonunda gideceğiniz yeri! ! ..
Tamam! ..dedim kaptana,,
Ben yükümü aldım,demir at şu limana,
İnecek var..
Sen yoluna devam edersin..benim yerime,
Binecek var...

(1998)

Afet Ergü

Sırça Köşkün Gülü

Hey sen....adamım!
Sana diyorum..
Arkana iyice bir yaslan,
Ve usulca dinle beni...
Dinleki.... iş işten geçmeden,
Sözlerim içine işelemeli...

Yani diyorum ki,
Araya sıkıştırılmış zamanlarda,
Zamanla yitirilen sevdalarla,
Sevme beni.
Seveceksen eğer,
Hareminden değil,
Gönül dergahından geçir beni...
Sen kerem gibi kavrulurken ateşimden,
Aşk çeşmesinden kana kana içir beni..

Bakma öyle yüzüme 'deli' der gibi,
Aşk dediğin,
Hem inletir hem delirtir yiğidi..
Yani seveceksen "adam gibi" sev beni,
Yada "adamlığı" seç ben gelir severim seni..
Amma velakin,
Adam sende...edasıyla dinleme beni.
Ee kişi bilir sevilip sevmesini.
Gönül sofrasında oturtur, sevdiğini..
Bir lokmaya katık etmesini bilmeli,
Aşk nimetini.....öyle bir nimet ki bu,
Şabır değirmeninde ağır ağır öğütmeli..
Öğütmeli ki.....cümle alem görmeli, besbereketini..

Afallanıp durma öyle şaşırmış gibi,
Şaşkınlığın benden ziyade olmalı,
Hiç olmadığın gibi...
Velhasıl, sevmelerin doruğunda olmalı,
Şayet seveceksen beni..
Bir solukta değil,dirhem dirhem içmeli,
Bu "aşk iksirini".....içilmeliki,
Bilinsin bu saklı cennetin kıymeti..

Ah be adamım!
İşte adam dediğin böyle sevmeli,
Ayrılığın kasırgası titretirken seni,
Sen, sarıp sarmala sırça köşküne koy beni..
" aşk olsun " deyip eyleme bana sitemini,
Aşık adam, külliye sakınırmış sevdiğini..
Ama sen, elinden geleni değil,
El üstünde, elden de üstün tut beni..
Öyle bir tut ki, bülbül bile kiskansın beni...
Sen analamz mısın, bülbülün derdini,
Güle figan eylemekmiş ömrü çilesi..
Sen figandan da öte,

Hem gülü sev hem dikenini...

Kıssadan hisse, sözümün özü,
Seveceksen eğer,
" adam gibi " seviceksin beni..
Bir yakan gözle, bir kuru sözle yapılmaz,
Aşk ibadeti....
Yiğitsen yiğit kişi bilmeli,
Aşkın müsvettesiyle, asl-ı suretini..
Yok eğer sevmeyeceksen,
Bildir gönül bahanenini...
Soldurma hiç, sırça köşkün gülşenini..

Sen hele bir sev beni,
Benim seni sevdiğim gibi,
Adamlık da neymiş,
Gönlüme sultan, aşkıma baş tacı yapırım seni...

Afet Ergü

Sol Yanım

Umutlara binbir cefanın
Hüküm sürdüğü
Anılarımın zamana kızıpta
Bir bir küstüğü
Vefanın benden başka
Herkese güldüğü
Sabahı bilmeyen uykulardayım yine...

Yalnızlık zor lokma
Boğazım düğüm düğüm
Çözemiyorum kaderimin iplerini
Şanki kördüğüm
Beni yok sayan dostlarıma
Yaşarken öldüğüm
Günlerime gün eklemek isteyim yine....

İçlidir dertlidir ezgisi dinlemekteyim
Güfteleri bana nispet
'Bir dost bulamadım gün akşam oldu'
Diyor... Kul Himmet
Sağıma yatıyorum bir umutla
Ama... sol yanım acıyor elbet
Gecelerimin hatrına nöbetlerdeyim yine...

16.08.2007

Afet Ergü

Son Cemre

Geçikmiş zamanlarla gelme bana, görme beni
Görme vaktinden evvel çöken acizliğimi...
Bezm-i alemde aldığın kudretinle dur bakalım!
Benim günahıma girerken, senin sevapların caizmi...

Sana yar olmak için, harap ettiğim yılları
Gönlüne mazhar olayım diye çaldığım kapıları
Ağyar hevesinden uzak tuttuğum muradımı
Görmezden gelirken,

Sen hangi ağlatan hikayede esas öğlandın...

Gafil bedenim, sana günbegün erirken,
Gözlerin, saadet yerine elem verirken,
Yadellere masal olmuş sevdama,
Sen gülüp geçerken,

Kimbilir hangi gönül tahtlarına saraydın...

Gelme şimdi istemem, kerameti kalmadı sevsende
Sevme...seyyah olmuş sinenin bir kıymeti yok bende
Al götür sevdalarını...iç yudum yudum, nadim olmanın şerefine
Kadrimi bilseydin ben bahardım, sen düşen son cemre...

Afet Ergü

Sönmesin Bu Ateş

Söndürme, tam kıvamında
Bu sevda yerindeki ateş
Maharetin kafdağından
Selam olmasın...
Koy başını omuzuma
Bir de savur saçlarını
Seni getiren rüzgara
Hani çocuğun masum,
Düşleri gibi sadeleş...
Bıraksan da ben körelteyim nefsin
Mahzenimde saklıdır hala
Yar etmedim kokunu, nefesini...

Bak sinenin penceresinden
Aç gönül kapını...aç ta,
Dinle bak...kumruların sesini
Aşk var, hüznün var, huzur var...
Kanat çırpınışları sanadır
Ey yar! ..
Düşünde döşğinde hayal olsam da
Kor ettiğinle kalsın bu ateş
Küllerim hangi sevdaya yarar...

Afet Ergü

Söz verdim

Biz yanyana olmalıydık
El ele göz göze
Hakkını verelim mi
Diz çökmüş dizelere
Ayrılık yakışmıyorsa bize
Vardır bir bildiği vuslatın
Şu güneş şu deniz şahit olsun ki
Geleceğin güne söz verdim
Ne ele bakarım ne başka bir göze

Afet Ergü

Afet Ergü

Sulusunuz!

Kendisini istemeyen, sevmeyen, her türlü; sevgiyi, saygıyı, güveni, değeri yitirmiş, birlikteliğın ve bütünlüğün anlamını kaybetmiş, evliliğini sadece eşe dosta "kapı süsü" gibi göstermeye çalışan, kadınlığına ve kendine öz güveni olmayan, "koca" dediğınız adamı ssk güvencesi gibi görüp, "cüzdanıyla" nikah kıyan, "sağlamlığını" çocukla koruyan, evlatlarını koz kullanan, "çocuklar için" diyerek; çürümüş ve defolu hayatınızla çocuklara daha fazla zarar veren, köşeye sıkışınca, demogoji, pedogoji, psikoloji ne varsa "sahneye koyan", olmayınca hoca hoca dolaşıp "büyülerden" medet uman aciz ve zavallı kadınlar;

Ve;

Yanlış seçim ve evliliklerle, yanlış kararlarla, yanlış zamanda yanlış insanlarla olmanın bedelini, gerçek sevgiye ve doğru insanlara ödeten, vefa veya sorumluluk duygusuyla kendisine dayatılan mutsuzluğu ve içinde huzur olmayan bir hayatın adını "mecburi istikamet" koyan, eksik yanlarını ve eksik duygularını tamamladığı kadını bulduğunda korkup kaçan, gerçekçi ve yürekli bir tavır yerine "gecelik anlarla" "lokal mutluluklar" yaşayan, sadakati sadece "film adı" sanan, klavye başında "romeo ve juliet" aşkı arayan, aciz, cesaretsiz, acınası erkekler;

Kromozom fazlası olarak "doğru zamanların ve doğru insanların" yaşamını gasp ettiğınız için "tek kullanımlık" insanlar sıfatıyla "kendiniz gibi çürümüş nesil yetiştirmeye" adaysınız!

Afet Ergü

Sultan-i Yegah Peşrevinden Sala Vaktine...(ağıt)

İflah olmaz buhranım var bu gece,
Hayra alamet değil bu sessizlik,
Beni terk-i diyar eden uykularımın üstüne,
Bir de yadsıdığım kahrolası sensizlik...

Dudağım da, kalbim de kıskanırlar birbirlerini,
Zikrederler veda kelimesni,hece hece,
Asiliğimin dur dediği, Rüyalarımın men ettiği,
Sanki ecelimin yekten, gel dediği bir gece...

Kanamadığım, doyamadığım, ruhum bitap
Bir sen, bir gençliğim bir de bu hayat,
Ellerimden kayıp giderken,
Gelme artık, yerin yanımda değil, mabette ki mihrap...

En güzel çağımda, çağlarımın şen baharında,
Derinlerden gelen bir davet var...
Mevlam hak buyurmuş bir kere,
Ruhumda pürtelaş, icabete hazırlık var...

Daha kınası vurulmamışken ellerime,
Anam ne de güzel işlemiş, oyalar yemenime,
İstemezmiydim bekleyim seni, gelin yatağında,
Tak bakalım yüz görümlüğümü, musalla taşında..

Sultan-i Yegah peşrevinden dinlemek vardı,
Şimdi, aşk tınısını.....sevda sofralarında...
Bir aşım, bir de göğsüne yasladığım başım, yeterdi bana
Oysa, hazin bir sala sesi duyacaksın sabah ezanlarında.

Yazdırısın mezar taşıma, bu nasıl kader!
Gelip geçtim dersin yazgsından, hasbel(kader) ...
Vakit geldi dostlar....eylemeyin beni, dualarınız yeter bana,
Arş-ı endam eyliycem, zaten canım burnumda...

Telli duvağımla çıkıyorum Rabbimin huzuruna,
Söyleyin cananıma, bu can faniydi ama,
Melekleri şahit tuttum, vakitsiz ayrılığa,
Ebedi olucaktır bu sevdam, mahşer kapısında...

11.08.2007

Afet Ergü

Şehidim Der ki...

Bir nefes almak mı şoursuzca
Döner dünyaya ayak uydurmak mı
Nesillere soyadı bırakmak mı
Omuz çökük baş eğik
Açlığa çare gibi karın doyurmak mı
Değildi....bu yaşamak
Özgürlüğün bedeliyse esaret
Bir iman kuvveti biraz da cesaret
Dar gelir makberine
Şehidimin ruhu...der ki, son bir gayret
Gören gözlere, tutan ellere,
Bir can değilmi, söz geçer bedenine
Kanadına değmiş bir kere
Payidar olmak
Mükafatı, toprağa yâr olmak değil
İstiklâl abidesinde yaşamak....

29 Ekim 2007

Afet Ergü

Toprak

Suyun bile korkusu kururum diye
Altımız toprak üstümüz toprak
Ötesinde ne ustasın ne çırak
O halde bunca kavgaya niye

Afet Ergü

Turnalar

Bir hüznün çökse üstüme
Vakitsiz
Gam yükünü bıraksalar omuzlarıma
İzinsiz
Umudumun feneri
Elaya çalan gözlerinle
Sana sığınırım...

Yenilirse korkularına
Sessizliğim
Feryadım korkularına değil
Sensizliğim
Çareyse eğer, aldırمام
Beni senden alan
Geceye sığınırım...

Yokluğuna şecere tutsam
Beni iç eden zamana
Kimden nasıl hesap sorsam
Haddini bilir hayallerim
Gerçeğine boşverdim
Belki gelirsin diye
Rüyalarıma sığınırım...

Gitsem turnalar diyarına
Mecalim yok kanat çırpmaya
Yeri yurdu belli değil
Göğsümde kaldı bir tutam sevda
Başlamadan sancısı
Varsa bana da bir yer
Kalbine sığınırım...

31.12.2007

Afet Ergü

Unutturulmak

"Gitmek Eylemse, Unutmak Devrimdir" demiş Nazım...

O yüzdendir ki bugünlerde herkes bir devrim yaşıyor yüreğinde "Unutarak unutturarak" Topla tüfekte değil, cebren ve hile ile kalplerin en vicdansız evresinde en kolayına kaçarak "zamanın" arkasına sığınıp "en zorba ihtilalini" yaşıyor ve yaşıyorlar... Savaşmak yerine vazgeçilir, sevmek yerine unutulur, yaşatmak yerine öldürülür en masum duygular.

"nasıl olsa; görmezse, duymazsa, bilmezse unuttur ve unutturum" diye kalbin en aciz haline dönüşmesidir bu "devrim" oysa bilmezler ki "gönül görmeden de sever" Unutması bu kadar kolayken en güzel anıları, hatıraları; bu kadar zor değil o halde "başka anıların yolcusu olmak"

Tek gecelik anıları rezerve etmiştir çoktan günü birlik aşklar. Arkasını dönüp gidende bir, sevdasını çekip gidemeyende bir unutmaya hazır ve nazır kalplerde...

O yüzden herkes içinde "tek kişilik devrim yaşıyor" belkide...

Afet Ergü

Vazgeçmeli

Vazgeçmeli, sahte dünyanın sahte insanların yalan sevdalarından... Yoruyor insanı kötülerden iyi şeyler beklemek... o yüzden vazgeçmek gerek umutlarınızı hayallerinizi öldürenlerden... gülen gözlerinizin, masum yüzlerinizin celladından, etinizi salı pazarında bulanlardan, canınızı can pazarında soranlardan vazgeçmek gerek... Katık ettiğiniz sevginizi bir lokmada yutanlardan, hasta olmasına kıyamadıklarınızın, her gece dualarınızda sakladıklarınızın, sizi sırtınızdan vuranlar olduğunu görünce vazgeçmek gerek... Bir gecelik anılara, hesaplanmış yarınlara teslim ettiğiniz ruhunuzdan, masumiyetinizi sizden çalanlara verdiğiniz yüreğinizden vazgeçmek gerek... Kırılan kalbinizin onu kırana bıraktığınız "âh" ile yaşamaktan, sizi savuran vefasızlardan vazgeçmeli... Siz doyamadığınız sevginize, sevdiğiniz yanarken, onun canınızı yakmasından, yaşadığınız kısacık mutluluğunuzu elinden alanların, yaşayamadığınız mutluluklara hicranla acırken, onun acımdan kalbinizi acıtmasından vazgeçmek gerek... Allahın adaletine sığınmak varken, zamanın adaletine sığınmaktan vazgeçmek gerek... Sizi yarım bırakarak, başkasını tamamlayanlardan, yokluğunuza sevinip varlığınızı unutanlardan vazgeçmek gerek... yani ve vazgeçmek gerek sizden vazgeçenlerden...

Afet Ergü

Vedalar

Sorarlarsa bir gün sana
Gün ağarırken yağan rahmetin saflığında
Gece ayazında kalmış menekşelerin kokusunda
Yetim bir çocuğun  ks z rüyalarında
Saklıdır sana sevgim

Bilir misin
Ben seni sensiz de sevdim
 anıma susayan toprak gibi
 mr ne razı kelebek gibi
Dualarımda nefes bulan hicranımla
Elife boyun eğen vav gibi sevdim

Unuttun mu
Sen bakir tenlere d ş kurarken
Ben heybemde yıldızsız geceler biriktirdim
ve sen mavzerine vedaları s rg lerken
Ben hep zamansız ayrılıklara kefen bi tim

Afet Ergü

Yakışıklı Cümleler

Tende can kalmamak gibiydi,
Teninde can olabilmek,
Senden bir sen yaratmaktı,
Seni sevmek...

Havayı solumak,
Islak toprak kokusundan öte,
Sevildiğini bilmek...

Bir yemin bir söz yetmiyordu,
Seni bana anlatmaya...
Yeminimden, sözümden öte,
Kelimelerden ibaret değildir sevmek...

Ve şimdi gözlerinin adresinde,
Çıkamaz sokak var,
Pembe hayallerinden,
Pembe köşküne taşınmışsın..

Ve görüyorum ki....
Hayallerinden daha ağır olmuş yükün,
Bir elinde keşkelerin,
Bir elinde pişmanlıkların var.
Görmesem de hissediyorum,
Yanağına süzülen bir damla yaş var...

Ahh...bir inebilseydin,
Yüksek ökçelerden, arnavut kaldırımlarına,
Bir tutabilseydin,
Pervasız duygularının gemini,
Bir de umursamaz olaydın,
Yakışıklı cümlelerin dayanılmazlığına..

Şimdi köşkünün bahçesine bir bak,
Bir adam var,
Hayasızca kaderinin koltuğunda oturan,
Ve birde ben varım,
Pervasızca senin için güllerini budayan...

Şubat / 1995

Afet Ergü

Yalnızlık

Yalnızlık zor zanaat...

Klasik sokak jargonuyla tanımlanan ve şehir efsanesiyle bütünleşen "hayat okulunda" öğreniyorsun "yalnızlığı" ama diploması yok, sınıfta kalmak da yok, öğreneceksin alışacaksın başka yolu yok çünkü...çırak, kalfa falan da olmuyorsun, direk ustalık belgeni alıyorsun, çünkü ya yalnızsındır ya değilsindir ortası yok bunun...

Kimi sonradan, kimi anadan doğma yalnızdır. Kimi tek başına, kimi kalabalıklar içinde yalnızdır. Kiminin kendi tercihidir, kimi ise yalnız bırakılmıştır...İşte en acısı ve içine oturanı da budur; "sevdiklerinin tarafından yalnız bırakılmak"
Çaresi sende değildir çünkü, elin mahkumdur sevdiğin tarafından hapsedilen yalnızlığı çekmeye...

Çekersin çekmesine de, "yalnızlığı yalnız çekmezsin" içinde büyüttüğün bu yalnızlık zaman ile birlikte dölleniş bir çok şeye gebe kalır, hataları, yanlışları ve bazen günahları doğurur senin kapına bırakır ve çekilir bir kenara ve seyreder sonra seni zafer edasıyla...

İnsan en büyük hataları kendini yalnız hissettiğinde yapar, yalnız ise günaha davetkardır, yanlışlara meğillidir...

Sevdiğin tarafından yaşatılan yalnızlığın içinde çok kalabalıklar vardır aslında...

Sevgilinin, senden vazgeçtiği zaman, sana paket yapıp bıraktığı armğandır allayıp, pullayıp süsleyerek bıraktığı "yalnızlık"

Kalabalıktır bu yalnızlık, çünkü içinde aldanmışlık vardır, ekmeği verilmeyen umutlar, susuz bırakılmış hayaller vardır. Yarım bırakılmışlığın hüznü, hor görülmüşlüğü enkazı vardır. Ve en acısı ise "sevildiğini" sanmanın kırıklığı vardır...

Ah bu yalnızlık, tek başına olsa da çekilse...

yani zordur yalnızlığı öğrenmek, öğrenmiyorsun aslında, alışıyorsun...sadece alışıyorsun ve içinde ki kahırla, bir başka yalnızlığa kadar yaşıyorsun...

yani zor zanaattır yalnızlık...

Afet Ergü

Yanıldın! !

Bir ömür süreceğ aşkı,
Bir kalemde silip attın.
Nasıl olsa yıllar geçince,
Unutulup küllenir sandın...

Kimseye nasip olmazdı böyle bir aşk!
Bir anlık heves uğruna bırakıp kaçtın.
Bu kadarmı kolaydı vazgeçmek?
Benide kendini de yaktın...

Şimdi anılar var senden bana kalan,
Yalnız onurumu değil, hayallerimide yıktın!
Birazcık umudum kaldıysa bile,
Hiç acımadan onuda elimden aldın...

Değermiydi bütün bunlara?
Bak bu saçları sen ağarttın.
Şimdi pişman olsan ne fayda!
Gençliğimi yıllarımı harcadın...

1998 - Ocak

Afet Ergü

Yanına Geleyim

Artık öpünce iyileşmeyecek yaralarım var anne
Ama gel sen öp yine de
Ve bir de dua bırak ellerinle
Bir an önce yanına geleyim diye

Afet Ergü

Yara

Ya
Çekip gitmek gerek yaralandığın yerden
Ya
İyileştireceksin kendini yara aldığın yerden..

Afet Ergü

Yirmi Haziran Gibi

Bazı günlerin
Bazı kişilerin
Bazı duyguların

Tekrarı yoktur... Aynısı yoktur... Sureti yoktur... Telafisi yoktur...

Gideni yoktur.. Gitmek zorunda olanı vardır...
Unutmak, vazgeçmek yoktur... Unutur gibi gösterilir... Vazgeçer gibi yapılır...

Hani Cemal Süreya nın dediği gibi:

"Gitmekle gidilmiyor ki, gitmekle gitmiş olamazsın; Gönlün kalır, aklın kalır, anıların kalır"

Yirmi Haziran gibi... Sen gibi... Ben gibi... Yarım kalmak gibi... Yaralanmak gibi... Ama
ölünceye kadar sevecek gibi...
Burada bulduğum gibi... Burada kaybettiğim gibi...

Gel diyemediğim... Kal diyemediğim... Sen gibi...
En değerli anıların, sevdanın yolculuğunun başladığı yirmi haziran gibi...

Şusmak gibi
Ölmek gibi
Sensizlik gibi

Tekrarı yok... Aynısı yok... Sureti yok... Telafisi yok...
Yirmi Haziran gibi...

20.06.2013 - 20.06.2015

Afet Ergü

Zannetme

Uzarlarda, çok uzarlarda bir yerde duruyor,
Kalbin...
Yanımda olduğun halde.
Hani bana aitti, hani yalnız ben vardım,
Ben aynı ben de, sen eski sen değilsin,
Farketmediğimi zannetme!

Çooook derinlerden geliyor buz gibi,
Şesin...
Kulağıma fısıldadığın halde,
Hani o sıcak, hani o içten buğulu şesin,
Ben aynı ben de, sen aynı sen değilsin,
Hissetmediğimi zannetme!

Münhal, anlamsız bakıyor,
Gözlerin...
Beni gördüğün halde,
Hani yalnız ben olucaktım,
Gözlerinin içinde,
Ben aynı ben de, sen aynı sen değilsin,
Görmediğimi zannetme!

Ocak / 1998

Afet Ergü

Zulada Kalmış Düşlerim

Tutulmamış dileklerle avunur yüreğim,
Yolunu kaybetmiş pervasız umutlarda
Yenik düşer, gecelerime dalar gözlerim
Dualarım sürgüne yolladığım isyanlarda
Tat alamadığım kadehlere mirastır
Sicilime işlemiş yamalı hayallerim
Yanımda olsaydın,
İşgal edilmezdi böyle nisan düşlerim
Ufkum eflatun rengine bürünürken
Sancılı nöbetlerden yorulurum
Matemini tutarken dudaklarım
Kelimelerin önünde acizdir
Hesap soramadıklarım
Ben yine de, zulada kalmış düşlerimle
.....var olurum.

Afet Ergü